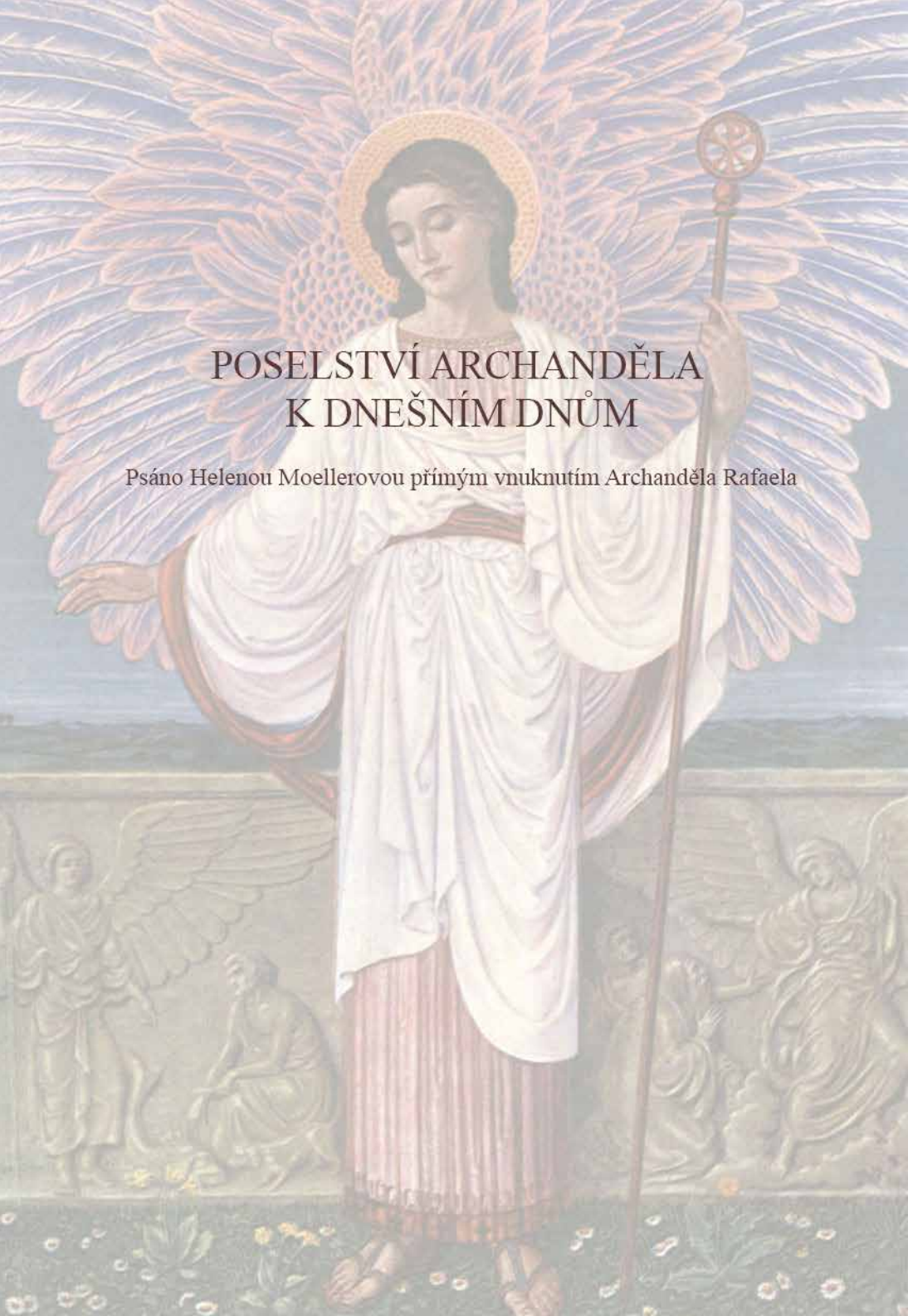

POSELSTVÍ ARCHANDĚLA K DNEŠNÍM DNŮM

Psáno Helenou Moellerovou přímým vnuknutím Archanděla Rafaela

Poselství Archanděla
k dnešním dnům

Psáno Helenou Moellerovou přímým
vnuknutím Archanděla Rafaela

Překlad z němčiny Jaroslav Houska
se souhlasem Radona-Verlag,
Am Buchstein 15,
D-61250 Usingen
www.radonaverlag.de

Helene Harriet Moeller
* 23: 11: 1884 v Hamburku- Eirnsbuttel
+ 2. 8. 1969 v Usingenu/Ts.

Celý její život byla jedinečná bohoslužba s vůdčím motivem od velkého Archanděla Rafaela:
»Cti Boha a upusť od lidského počínání!« Její duše byla bohatě zdobena ctnostmi. Zářila z ní pokora, hluboká úcta, poslušnost a nepopsatelná láska ke všemu živému. Její život od kolébky až do hrobu byl zřetelně vyznačen božím vedením. S příkladnou věrností splnila velký a těžký úkol od Boha: lidem předložit »Spis«, který Bůh určil pro dnešní čas. Sloužila svatému Archandělu Rafaelovi, který se sám označoval jako »Boží nejvyšší posel« a »Pomocník Boha a lidí v poslední hodině.«
Její pomíjivé tělo odpočívá v Usingenu/Ts., v poslední stanici jejího dlouhého života.
Můžeme si být ale jisti, že její »nesmrtelná duše« pobývá v nepředstavitelných nebeských výšinách.
Během pohřbu byla u otevřeného hrobu slyšet slova: »Nebojte se, jsem s vámi. Těšte se až zase přijdu!«
13. 8. 1969

Předmluva Archanděla

Asi překvapeně a také pobouřeně se budou dnešní lidé dívat na titul předložené knihy, protože se jim bude jevit nevěrohodné, že by se mohl archanděl knihou projevovat jako píšící člověk.
Právě tato mimořádná událost, že archanděl se bude písemně projevovat jako člověk, byla v božím plánu plánována a v Písmu Svatém oznámena. Podivuhodné boží svědectví, jak je v písmu Svatém v božím plánu pro dnešní čas konce předurčeno, bylo předáno tajuplným písemným způsobem, které jsem já, Raphael, Pánův anděl, vložil do rukou pro to zvoleného a vychovaného člověka.
Tímto absolutně kontrolovatelným pozemským způsobem je splněno, co učedník Jan ve svém Zjevení v obrazné vizi viděl. Nikdo nedokázal během minulých dvou tisíciletí tuto názorně zobrazenou událost, jak je v Písmu Svatém popsána, rozluštit, protože pozemská praxe, která to popisuje, ještě nebyla ukázána jako zřetelně kontrolovatelná skutečná událost. V dnešním čase se tento, v Písmu Svatém naznačený, z nebe přicházející anděl člověku, který byl Bohem k tomu povolán odhalil a sloužil jako spolehlivý píšící nástroj. Během čtyř desetiletí sloužil tento člověk, za různých vnějších situací, neochvějně věrně tomuto andělu, který mu podivným, zřetelným vedením ruky mocnými souvětími ohlašoval, co by člověk sám nikdy nemohl vymyslet. Neochvějně a bez chyb psal tento anděl, uchopenou lidskou rukou, Boží Zjevení, které by podobně nikdo nemohl vymyslet.
Skutečně přesně vykonával tento z nebe přicházející mocný anděl to, co předpověděl, co ve Zjevení učedníka Jana názornými slovy oznámil a vložil povolanému, jemu sloužícímu člověku do rukou písemnou práci.
V dnešním čase, jak to Bůh před dvěma tisíciletími předvídal, celé lidstvo během svého vnějšího a rušného způsobu života zbloudilo.
Bůh ukázal touto prognózou ve Zjevení daném Janovi, že Bůh skutečně dnes splňuje to, co podivuhodně zřetelně uvnitř tohoto dříve daného Zjevení prorokoval. Bůh skutečně splní vše a v dnešním čase dokáže, co prorokoval ve Zjevení zprostředkovaném Janem, až bude ukončen běh života tohoto člověka, kterého Bůh pro dnešní čas vyškolil jako píšící nástroj a používal během čtyřiceti let.

Bůh ukáže tímto neobyčejně rozsáhlým písemným dílem, psaným doslovným diktátem inspirujícím hlasem božího ducha, jak může být člověk skutečně duchem božím osloven, když se uctivě, tiše a poslušně podřídí jeho vnitřnímu oslovení. Je zvláštní pro uspořádaně pracující rozum člověka, že duch boží dokáže člověku, který se mu pokorně podřídí, zprostředkovat pravdomluvné mnohostranné vnuknutí, jak si to nikdo dosud neuměl představit. Naprosto plný duchovní síly setrval tento, božímu duchu sloužící člověk, i když mu během čtyřiceti letech přicházelo velké množství poselství, které by on nikdy sám nemohl vymyslet. Cítě se zodpovědným Bohu, uschoval tento člověk všechna jím zprostředkovaná poselství s velkou pečlivostí, jak mu přikazoval duch boží a dnes tu leží několik knih a do rozsáhlých spisů dále rozdělené celkové dílo, jaké by žádný člověk ze své rozumové síly nemohl vytvořit.
Aby si uvědomil od božího plánu odpadlý, nic netušící a bezstarostný dav lidí, původně odhalené boží vedení, byl k dnešnímu času Bohem vyvolán člověk se zřetelně kontrolovatelným nadpozemským vedením. Mělo být poznáno, že je skutečně pravdou, co je psáno o lásce boží k lidem v dochovaných svatých knihách, jako i o skutečné důstojnosti člověka jako nadpozemské tajemnému božímu vedení náležející opravdu mocné duchovní bytosti, která je jen dočasně vázána na zkáze podléhající pozemské tělo. Ukázáno bude díky rozsáhlé písemné práci tohoto sloužícího člověka, jak se všichni ostatní lidé také mohou dostat k podobné boží sounáležitosti, když využijí zkušeností tohoto člověka pro jejich vlastní cestu k Bohu. Bůh předává ve své dobrotě tuto písemnou práci, aby ji hodně lidí pochopilo a aby se bez tohoto varování a poučení nedostalo slepě do zkázy. Boží dobrota odevzdala tuto písemnou práci, aby ji lidé opatrně a zodpovědně před Bohem prostudovali.
Mocně ohlašuje boží duch tímto písemným dílem boží soud nad dušemi, jak je pro konec času předurčeno. Všechno, co Pán oznámil svým učedníkem Janem v Písmu Svatém pro nyní započatý sedmý časový úsek jako projevující se dění na zemi, je v tomto písemném díle zřetelně vysvětleno jako předurčené pro dnešní čas.
Všechny knihy tohoto písemného díla tvoří spolu jednotu. Proto nemůže žádná jednotlivá kniha tohoto díla, jak je to nyní Pánem vysvětlováno, dát samotná přehled o mocném božím plánu. V tomto písemném díle je ukázáno celé časové období dvou a půl tisíciletí

jako jednolitý boží plán.
Bůh působí předáním tohoto písemného díla proti mocnému rozměru dosažené moci bezbožníků a slovním vnuknutím tohoto písemného díla nezvratným způsobem dosvědčuje svou všemohoucnost.

Bůh míří svým slovem na dnešní lidstvo

Před zraky všech bude dnešním, od boží víry odpadlým lidem, veden znatelný zákrok Boží všemohoucnosti do lidského života. Překvapeně se budou lidé dívat na naprosto zřetelné, před jejich zraky kladené případy, kterými se duch boží odhalí jako lidem nadřazená, jejich rozumem nepochopitelná duchovní moc. Bůh vyzývá solidně bádající učence, aby pozorovali tento boží zásah do prostého, málo nápadného osudu žijícího člověka, aby došlo k nevyvratitelnému zjištění, že je možné za spolupráce s duchem božím psát knihy a dát formu duchovním zázračným úkazům.
Opovržlivě hledí rozumově mocně vyškolení lidé se silnou vůlí na dnešní přívržence starých náboženství, protože se jim jejich přesvědčený život ve víře zdá středověký a bezvýznamný. Před starým Bohem bible se takoví dnešní lidé nechtějí již více uctivě sklánět, protože jim skutečně jako „živý Bůh“ nestojí před očima. Starý Bůh bible se jim jeví méněhodnotný, než co jim nabízí dnešní život za mocné podněty, vzrušení, úspěchy a zábavu, a proto už nevěří na jeho všemohoucnost, všudypřítomnost a vševědoucnost.
Bůh se díval na zmatený myšlenkový život velkého množství dnešních lidí, proto ten boží zásah do života prostého, nic netušícího, na boží zásah do jeho života naprosto nepřipraveného člověka. To se událo ve všech dobách, když Bůh uznal vhodný čas pro svůj zásah do lidského života.
Překvapený a uchvácený pozoroval tento Bohem před zraky všech oslovený člověk, jak jeho jím nevedená pravá ruka píše neslýchané, ne od něho samotného vymyšlené písemnosti. Byly mu zprostředkovány podivuhodné cenné písemnosti, na které se on pln pohnutí díval, protože jasně rozpoznal, že by on sám nebyl schopný, takové jeho vlastnímu světu myšlenek nepřiměřené zápisy vymyslet. Úctivě tento člověk opatroval do ruky mu položené zápisy, jejichž obsah a sloh se mu jevil jako texty bible. Úslužně se zavázal podřídit svou pracovní schopnost písemně projevené vůli tajuplného poskytova-

tele a poté byl během čtyřiceti letech stejným hlasem oslovován, zpočátku písmem a potom tichým, ale zřetelně postřehnutelným vnitřním hlasem. Vlivem tohoto jemného, opatrného a šetrného vnitřního sympatického hlasu dokázal tento člověk během čtyřiceti let sepsat písemné dílo, které by mělo přivést zmatený myšlenkový život dnešních lidí zpět na Bohem původně ukázaný směr. Bůh by chtěl zabránit lidem od odchýlení z cesty, kterou všem lidem na zemi odjakživa zprostředkovávala boží Zjevení. Proto byl Bohem vyvolán slova píšící člověk, který jemu přivedené připomínky boží svědomitě přesně napíše a v uspořádané formě předá svým bližním. Tímto způsobem vzniklo k dnešnímu času rozsáhlé písemné dílo, které bylo napsáno doslovnými připomínkami božího ducha. To se bude zdát dnešním lidem podivné, že Bůh také v dnešním čase uskutečňuje, co odjakživa lidem na celém světě předkládal. Všude na zemi a mezi všemi národy se Bůh svým slovem zjevoval a přizpůsoboval příslušné chápavosti lidí.

Také v dnešním čase opakuje Bůh, co odjakživa činil tím, že se pomocí jednoho spolehlivého člověka poslušným a svědomitým zápisem a vnitřním slovem manifestuje. Překvapeně dnešní lidé poznají, že všechno na celém světě a mezi všemi národy Bohem založené náboženské vnímání se uvnitř základů učení od sebe neliší, přestože bylo zvoleno pro příslušnou vnímavost příslušných lidí.

Opatrně a dobrotivě vychovává a vede všemohoucí Stvořitel od něho stvořeného člověka a opatrně a dobrotivě si přeje postavit všechny lidi celého světa všech náboženství na základ pravdy.

Zjednodušeně a pro každého člověka srozumitelně odevzdává boží duch v dnešním čase písemné dílo, které je pro všechny lidi celého světa srozumitelné, protože člověk je všude na zemi ve své původně Bohem stvořené přirozenosti stejný.

Protože je člověk jako tvor boží na celé zeměkouli ve své přirozenosti stejný, předává Bůh lidem Zjevení, kterému mohou všichni lidé celého světa rozumět, pokud mají dobrou vůli. Podivuhodný boží zákrok do pozemských události byl odedávna před Bohem uctivě žijícími lidmi pozorován a pro zvolený způsob života zužitkován.

Boží slovo, které jsou lidé v hloubce své duše schopní zaslechnout, když se v modlitbě k Bohu vymažou jako přemýšlející a soudící bytosti, bylo odedávna velkým ukazatelem cesty, podle kterého lid-

stvo postupovalo kupředu na své namáhavé a nepřehledné cestě, kterou jejich živočišná zaslepenost nedokázala vlastní silou osvětlit. Opatrně a dobrotivě byly lidem duchem božím dávány rady, pokud byli schopní se pokořit a své myšlení potlačit, protože jen tak je živé Slovo Boží postřehnutelné. Bůh vedl a poučoval lidstvo od prvopočátku jeho existence na tomto pozemském světě, tím že se Bůh v duších vyvolených, Bohu uctivě oddaných lidí, znatelným způsobem manifestoval.
Uctiví lidé byli Bohem prozíravě a dobrotivě poučováni a vychováváni, aby je mohl nechat podílet na božím způsobu práce. Toto bylo lidmi, které duch boží poznatelně vedl a poučoval přesně napsáno. Vždy to bylo ale málo lidí, které mohl duch boží použít jako nástroje pro své působení, neboť jen zřídka dosáhli samostatně myslící lidé tak vysokého stupně sebepotlačení, aby se hlas Boží v jejich nitru mohl projevovat bez překážky lidského zasahování.
S velkými obtížemi by lidé absolvovali svou obtížnou cestu pozemským osudem, kdyby jim ve všech dobách duch boží, osvícenými a vedenými vyvolenými lidmi, nedával radu a pomoc. Neobyčejná a pro lidský rozum nepochopitelná je spolupráce božího ducha s pozemsky na čas a prostor omezeně žijícím prostým pozemšťanem.
Když uplynula první čtvrt minulého století, ocitlo se na tomto kontinentě žijící lidstvo již ve stavu největšího zmatku. Staré zděděné hodnoty byly zničené, nové hodnoty se ještě nevytvořily a národy, které žily ve svých vlastních krajinách uspořádaně, vázané na staré tradice se dostaly na pokraj propasti.
Jako uragán se hnal duch rozkladu starých, samostatně vytvořených přírodních hodnot nad zemí, a také církev Krista zažila velký otřes. V této době zasáhl Bůh do pozemského dění a povolal nic netušícího osamělého člověka, kterého již od jeho narození potají pro své účely připravoval a cvičil, aby ho použil pro to, aby převzal v plánu božím odedávna předurčené Zjevení a předal je svým bližním. Od tohoto času se změnil život tohoto člověka natolik, že žil a pracoval jen ještě jako nástroj boží. Podle jemu daného příkazu sepsal tento člověk svědomitě všechna slova, která mu duch boží říkal. Diktování začalo zvláštním neobratným způsobem psaní, aby pro takovou práci ještě neškolený přijímající člověk nemohl svým vlastním myšlením, proudící Slovo Boží ztěžovat nebo falšovat. V podivně převráceně formovanými větami se dorozumíval duch boží

se svým vyvoleným člověkem, protože se chtěl bezpodmínečně vyvarovat, aby psal jako řádný člověk.
Úmyslně změněnými souvětími, jaké by si nikdo svým bližním netroufal předložit, používal duch boží tento změněný způsob vyjadřování jen proto, aby se naprosto jasně poznalo, že píšící člověk sám tato zvláštní souvětí nevymyslel, protože se naučil mnohem správněji a příjemněji čitelně psát.
Během čtyřiceti let používal duch boží tuto neobvyklou větnou stavbu pro svá sdělení jemu sloužícímu a jeho diktáty sepisujícímu člověku, čímž Bůh dosvědčil, že tyto diktáty člověk sám nevymyslel. Obrovský je objem těchto ve změněném a nepříjemně čitelném způsobu vyjadřování lidskému nástroji ku psaní dodávaných diktátů, aby se zřetelně poznalo, že tyto diktáty napsal člověk na jejich vzniku nezúčastněný. Žádný s uspořádaným a ušlechtile pracujícím rozumem nadaný člověk - jaký také vlastní tento dnes píšící lidský nástroj - by byl schopný, během čtyřiceti let za často proměnlivých vnějších situací, stále stejným, nezvyklým způsobem vyjadřování a chybnou, neobvyklou větnou stavbou mohl náhle během noci nebo za dne přicházející pobídkou dárce pokračovat v písemné práci, kdyby nad ním nebděl duch boží, který chce tím dosvědčit neúčast píšícího člověka na božích oznámeních.
Neobyčejná je tato pracovní metoda božího Ducha. Ale protože obsah těchto písemně zprostředkovaných božích poselství je takového druhu, byla Bohem zvolená tato jedinečná forma přenosu božího poselství na pozemské lidstvo, aby nemohl být ihned zničen jasným odsouzením nekritickými, zapomnětlivými, neobyčejně sebejistými a nerozvážně snadno a povrchně posuzujícími lidmi.
Báječně posílá Bůh tímto způsobem Své Slovo na dnešní lidstvo, jak to odedávna vykonával, když lidé boží zákrok potřebovali, aby mohli ve své vnitřní zaslepenosti nalézt správnou cestu.
Pod mocným božím vedením strávil tento Bohu sloužící člověk jako spolehlivý píšící nástroj čtyřicet let ve skoro nepřetržité spolupráci s duchem božím, který ho oslovoval a psal jím svými slovy. S mocnou, spořádanou spoluprací tohoto sloužícího člověka, který s jasnou a uspořádanou rozumovou činností a přesto potřebném sebezapření byl boží duch dokonalým způsobem schopný vytvořit pro dnešní čas Zjevení pro všechny lidi.

Jak Bůh svůj nástroj vychovával, ochraňoval a dosvědčoval

V dnešním čase byl před zraky všech uchvácen jeden člověk mocnou a neznámou mocí a použit k tomu, napsat něco, čemu nikdo nemohl porozumět. Udivený a úplně zdolán mocí, kterou ho neobvykle vyjádřující se hlas oslovil, nedokázal se tento člověk osvobodit z pout, která ho držela spoutaného, i když jeho přiměřeně spořádaně pracující rozum nebyl zmatený.

Klidně a rozumně tento člověk přemýšlel, jak je možné, že jeho pravá ruka píše změněným, neobratným písmem rozumná, ale podivuhodná oznámení, jaké by v žádném případě z jeho vlastního myšlení nemohla vzniknout.

Tímto neobvyklým způsobem vyjadřování byl vyzván, aby od nynějška žil jen ještě pro Boha, protože ho chce použít pro své dílo na zemi. Úplně upoután tímto záhadným hlasem, se cítil tento člověk zavázán následovat pokyny, které mu tento hlas dával, čímž vznikla klidně probíhající písemná spolupráce tohoto člověka s tímto inspirujícím hlasem.

Během čtyřiceti let se tento člověk nedokázal odvrátit od vedení a oslovování tímto vznešeným, dobrotivým, ochraňujícím hlasem, ačkoliv měl možnost se kdykoli uvolnit. Neovlivněný ve svém svobodném rozhodování o své činnosti a neomezený ve svém vlastním způsobu rozumového života, zřekl se tento člověk vedení před ním ležícího života podle vlastního přání a mínění, ale snažil se přizpůsobovat dobrotivým radám tohoto tajemného sympatického hlasu.

Od jeho raného dětství se cítil mezi svými rodinnými příslušníky, kteří ho využívali, osamělý a nenacházel u nich pochopení, a tak se pokoušel během svého dalšího mladého života povoleným a nikoli útočným způsobem z jejich ovládajícího vlivu uvolnit.

Oddaný božímu přikázání, aby ctil otce a matku, aby mu bylo dobře a dlouho žil na zemi, uvolnil se tento člověk zajímavým způsobem z vlivu jeho rodiných příslušníků, aniž by si oni troufali proti němu zakročit tím, že jim ukazoval vzrušující, ne od nich zděděné talenty, které u nich vynutily vůči němu uctivé vystupování. Tímto způsobem si tento člověk vybojoval, ve své poslušnosti vůči rodičům, ve svém mládí svobodu pro svého, v něm žijícího mocného ducha.

Osaměle, ale mezi přátelskými, sympatickými cizími lidmi strávil tento člověk své mládí a na základě mocného nadání získal pro bližní zadostiučinění v lehce přehlédnutelném oboru, bez pomoci mu nerozumějících lidí a mohl vést v tehdejším čase zcela nevšední, osobitý, osamělý život.
Odvrácený od všech vnějších vazeb na bližní, strávil tento člověk svůj další život, o čemž on v pozdějších letech napsal knihu. Neobyčejně přímočarý budou mít před očima auditoři průběh života tohoto člověka, přičemž poznají „osamělost duše“ jako nejvyšší zákon. Bůh uložil tomuto člověku mimořádný osud člověka, ovládaný samotou duše. Pomíjející byly osudy všech příslušníků rodiny, mezi které Bůh tohoto člověka postavil. Jejich pozemský život do jejich smrti neprobíhal jinak, než osudy velké masy ostatních lidí.
Jen osud tohoto nejmladšího dítěte, které žilo v šťastných vnějších poměrech rodiny, byl oceněn a pozdvižen velkým množstvím spisů pro budoucí generace. Skutečně obrovské množství svědectví o osudu tohoto nejmladšího dítěte rodičovského párů, který pocházel z rozmanitého dědičného základu, který se odvíjel před zraky všech, byl dán k dispozici dnešním zkoumajícím lidem. Neobyčejně zřetelně budou moci poznat lidé zkoumající život tohoto Bohem neobyčejně vedeného člověka, jak boží duch vede člověka od jeho narození předurčeného pro provedení úlohy budící rozruch. Opatrně a trpělivě zkoumající lidé budou moci poznat, jak si Bůh svým Stvořením připravil nástroj, kterým chce zprostředkovat důležitá poselství, pro upravené pozemské provedení svého božího úkolu.
Teprve dnes je patrné, jak si Bůh tímto nejmladším dítětem, nic netušících rodičů, vyškolil nástroj, který ve svém středním roku života vlastnil všechny schopnosti, jaké Bůh potřeboval, aby všem lidem poslal důležitá poselství, aniž by bylo oslabeno o svou původní sílu zasahováním lidských myšlenek.
Vyškolený k neobyčejné poslušnosti inspirujícím hlasem, ve kterém bezpečně poznal hlas boží, si tento člověk netroufal protivit se jeho vedení a jeho příkazům a doslovně dávaným úkolům.
Během čtyřiceti let setrval tento člověk v oznamování vůle boží poslušným a spolehlivým nástrojem, vzdáleným od každé samolibosti k vnitřně obdrženým slovům božím. Během této doby mu byl mocný Boží hlas neviditelně k tahům písma duchem božím řízenou rukou, skutečným vládcem jeho života.

Přestože od narození měl znatelně oslabené tělo, dosáhl tento člověk v dnešním čase tak vysokého stáří, jako žádný z jeho starších silných a zdravých sourozenců dosáhnout nedokázal, poněvadž ho duch boží hlídal a posiloval. Bůh uchránil tohoto jemu sloužícího člověka, rychlým zákrokem jiné osoby během několika hodin, podle lidského mínění, před jistou smrtí. Bůh zachránil zázračně svůj nástroj před jistou smrtí, jak měl jeho přirozený průběh fyzického života probíhat a Bůh dosvědčil tento svůj zákrok tím, že dal jinému nic netušícímu člověku o několik let později tentýž nápadný sen a dal mu popud k tomu, tento sen zveřejnit. Na přesném výkladu tohoto snu, který mu duch boží sestavil, dokázal nástroj boží rozpoznat, že mu nepříliš známý, snaživý velice zaměstnaný podnikatel v symbolickém podobenství snil přesný postup jeho před několika lety uskutečněné záchrany před blízkou budoucí smrtí. Co nemůže žádný člověk uskutečnit, může duch boží provést, neboť Bůh je všudypřítomný, vševědoucí a všemohoucí. Proto leží v boží všemohoucnosti, vkládat vzdáleně žijícím lidem sny, které v přesně rozeznatelné obrazové řeči reprodukují, co duchem božím vedený člověk prožívá, nebo co chce Bůh tomuto člověku sdělit.

Stovky výkladů snů, které duch boží dával a vyložil, drží tento Bohu sloužící člověk ve své ruce, a tak na ně církev Krista nebude moci lhostejně pohlížet, když bude čtyřicetiletou vykonanou boží práci tohoto prostě a tiše žijícího člověka před Bohem zodpovědně posuzovat.

Bůh nedal nikdy dříve pozemšťanům tak mocné svědectví o své všemohoucnosti, všudypřítomnosti a vševědoucnosti, jako je toto, které tento člověk dnes drží ve své ruce. Stojí zde dnes se svou čtyřicetiletou vykonanou písemnou prací ve svém vysokém stáří raněný a nepřeje si žádné přiblížení k církvi Krista, jejíž poslušné orgány ho na počátku jeho boží práce před zraky všech hanobily, umlčovaly a po dobu jeho boží práce zesměšňovaly.

Bůh ale nechce nechat čestně a obětavě vykonané boží dílo tohoto člověka ztratit ve světě, proto Bůh vyzývá všechny zodpovědné lidi, aby s božím dílem, které boží duch vybudoval, nezacházeli lhostejně. Bůh ukáže, že tento člověk drží ve své ruce tak mocné boží poselství, jaké Bůh v takovém rozsahu a v takové důležitosti nikdy dříve nějakému prostému, skromnému člověku nesvěřil. Je přesně patrné uvnitř tohoto poselství, že Bůh splňuje to, co ve Zjevení

učedníka Jana oznámil jako skutečnou událost pro období konce času.

Bůh splňuje svou věštbu a ukazuje její smysl

Před mnoha lety byl Bohem předurčen člověk, vyškolený jako jistě pracující nástroj, aby sepsal „knihu, kterou jednomu člověku na zemi přinesl z nebe sestoupivší anděl," a kterou ve Zjevení daném učedníku Janovi předpověděl. Jako otevřená knížečka bylo toto předané poselství označeno na zemi sestoupivším andělem, protože toto poselství přijímající pozemšťan obdržel ihned před oči v doslovném textu. Výborně ohlašoval Bohem osvícený učedník Jan zřetelnými slovy, co bylo uvedeno k dnešní době k pozemskému důsledku, v jasně kontrolovatelných událostech. Jako od anděla z nebe na pozemský svět doručená kniha bylo písemné dílo obrazně představeno, které jsem já, Raphael, anděl Páně, vložil tomuto pozemskému člověku do jeho rukou. Bůh chce přesným splněním tohoto prorockého obrazného příběhu, který je ve Zjevení, daném učedníku Janovi popsán, dáti dnešnímu lidstvu průkazné svědectví o své všemohoucnosti. Zraňující umlčování božích přívrženeců, jak to neobyčejně zřetelně v dnešním čase vidíme, je tím Bohem zodpovězeno. On dosvědčil zřetelně kontrolovatelným skutečným průběhem proroctví, dané před tisíciletími v neprůhledné obrazné řeči. Pozemšťan žije pod zákonem prostoru a času, proto nebude schopný, sám od sebe napsat proroctví, které v neprůhledné obrazné řeči symbolicky zobrazuje, co po uplynutí přibližně dvou tisíciletí jiný člověk, zcela nic netušící, přináší k působení. Všechna skutečně a přesně kontrolovatelná proroctví, která se prokázala jako přesně splněná, mohou pocházet jen z všemohoucnosti boží, neboť Bůh je všudypřítomný, vševědoucí, všemocný a všemohoucí.
Touto boží povznešenosti nad pozemšťanům uloženým zákonem času a prostoru jsou všechna proroctví pravdivá, pro Bohem osvícené lidi. Z Božího kosmu, bez prostoru a času, přijal Bohem osvícený učedník Jan své tajuplné Zjevení, které bylo zprvu z velké části ještě nesrozumitelné a z všemohoucnosti boží byl dnešní, Bohem osvícený, nic netušící člověk veden k tomu, aby některá ještě dnes nesrozumitelná místa stejným způsobem vlastními zážitky ujasnil.
Překvapeně poznají kontroloři tohoto zprostředkovaného písem-

ného díla, z nebeského světa sestoupivším andělem, že se opravdu splnilo vše, co dosud zůstalo v nesrozumitelném obrazném dění zaznamenáno. Boží učenci skutečně po svědomitém zkoumání tohoto z nebeského světa doručeného písemného díla uznají, jak se toto podivné nesrozumitelné místo ve Zjevení daném učedníkovi Janu tímto dnešním způsobem vyjasnilo. Bůh pracuje svou všemohoucnosti překvapivě na poučení lidí, tím že dnes objasní učedníkem Janem napsané zatím nesrozumitelné místo, Bohem uloženým pracovním postupem a Bohem dnes použitým lidským nástrojem. Zákon času a prostoru je zrušen, když sám Bůh se ve své všemohoucnosti odhalí, proto lidé se mají úctivě všemohoucnosti boží uklonit, pakliže se takovým způsobem zřetelně ukazuje.

Podivuhodné ovlivnění božím duchem, pokojně a osaměle svou cestou jdoucího člověka, je dnes před zraky všech ukázáno jako nepopíratelná skutečnost. Mnoho lidí může přesně pozorovat, jak boží duch vzal tohoto jím vyvoleného člověka pod své vedení, aby ho vycvičil k upotřebitelnému nástroji pro realizaci božího plánu.

Před dvěma tisíciletími byl rovněž silou Svatého božího ducha uchopen pokojně a osaměle svou cestou jdoucí člověk a jako poslušný lidský nástroj použit pro sepsání tajemného, ještě málo srozumitelného, Božího Zjevení. Oba lidé, které duch boží před zraky všech oslovil, nevěděli nic o božím úmyslu, že jejich prací na tomto Zjevení opatří svědectví pro lidí, kteří stále znovu pochybují o skutečnosti, že Bůh je všudypřítomný, všemohoucí a vševědoucí a člověka osloví, když on po něm velice touží.

Před dvěma tisíci lety byl učedník Jan duchem božím vyvolen, aby napsal Zjevení, kterému nikdo v tehdejším čase nemohl rozumět. Také sám pisatel nedokázal Zjevení zdůvodnit, protože jeho obsah se z velké části vztahoval na události, které se vskutku odehrály teprve v průběhu tisíciletí. Kdo z lidí tehdejšího času by dokázal takovým způsobem před zraky všech jednat, aniž by mu byl Bůh při zápisu takových textů nevedl ruku?

Jen sám Bůh je vševědoucí, všudypřítomný a všemohoucí. Bůh vidí současné, jako i uplynulé i budoucí. Boží duch nestojí pod zákonem času a prostoru, kterým je lidský duch vázán.

Učedník Jan byl schopen přehlédnout co psal, neboť jeho věty byly vytvořeny jasně, ale nemohl přesto rozeznat, jaké záhady se skrývaly v jeho popisovaných událostech. Jen Bůh sám znal tyto zá-

hady. Ale jen Bůh sám věděl, v kterém čase se jednotlivé události, ve Zjevení naznačované, ve skutečnosti odehrají. Janovo Zjevení zůstalo až do tohoto času nesrozumitelné. Ale brzy počátkem minulého století uchopil duch boží znovu podobně osaměle a pokojně žijícího člověka a vyškolil ho k tomu, aby u něho uvnitř Bohem mluvené slovo přesně a jistě napsal. Tímto způsobem vznikl Bohem vedenou rukou v dnešním čase pomalu rukopis nic netušícího, neúčastněného dnešního člověka, který obsahuje výklad důležitých míst tohoto dříve zprostředkovaného, z velké části ještě nesrozumitelného Zjevení. Neobyčejně jednoduchý a srozumitelný je dnešní výklad, protože doba se, jak bylo nutné, změnila, aby tehdy pro dnešní čas psané texty Zjevení byly beze všeho uznány za správné. Dva neznámí lidé - tisíciletími od sebe navzájem oddělení - pracovali spolu na stejném písemně předloženém Zjevení, protože duch boží jak jednoho tak druhého slovy oslovil a v hloubce duše osvítil. Bůh pracoval v jednotě božího působení a tímto jasným zřetelným zákrokem do duševního života dvou lidí po tisíciletí od sebe oddělených předložil dnešnímu lidstvu svědectví o své všemohoucnosti, vševědoucnosti a všudypřítomnosti. Pokles víry v Boha a v daná přikázání a pokyny k záchraně jejich nesmrtelných duší se nezdá být pro velkou masu současných lidí příliš choulostivým a znepokojujícím. Bůh jim chce dát příležitost dnešním poučením, aby se ještě včas obrátili na jejich zhoubné cestě, na kterou se beze všeho vydali. Hlubokým zamyšlením a uctivým prostudováním dnes uskutečněným božím zásahem do duševního života jednoho pokojně a osaměle žijícího člověka, jehož si Bůh vyškolil k spolehlivému nástroji, by ještě dnešní člověk, schopný uctivého přemýšlení, mohl najít cestu zpět k zapomenutému poznání Boha.

Z lásky k nevědomým, v jejich duších ohroženým lidem, kteří se nic netušící a bez obav se všemi svými od Stvořitele danými duševními schopnostmi, poddávají pomíjejícímu, pro skutečný vývoj jejich duševního života málo prospěšnému životnímu mechanismu, jako to také podobně dělají zvířata, kterým se nedostává boží duše, ukázal Bůh toto přes dvě tisíciletí prodloužené Zjevení. Bůh se před odpadlými tvory projevuje z lásky. Marné nebude toto dnešní boží volání k návratu důstojnosti člověka, k zařazení do vysokého duchovního směru, přiměřeného jeho vlastnímu duchu a jeho Stvořitelem předurčeného sjednoceného bytí s Bohem. Marný nebude tento dnešní

boží zásah, neboťse nesčetní lidé na celé zeměkouli budou potom snažit podle příkladu jim Bohem pro jejich vzdělání použitého, před zraky postaveného lidského nástroje dále jejich život, pamětlivy pomíjivosti pozemského života, stále více přizpůsobovat vysokému božímu cíli, pro který Bůh lidské nesmrtelné duše stvořil. „Účast na božím způsobu působení“ je vysoký cíl, který Bůh vyhradil pro dozrálou lidskou duši.
Bůh miluje své bytosti a chtěl by je k sobě pozvednout vzhůru k účasti na způsobu boží práce, který je pro lidský, na zemi vázaný rozum, nepředstavitelný. Opatrné a úctyplné dorozumívání člověka s vnitřně oslovujícím božím hlasem je předpoklad k této vysoké cestě, kterou Pán pro své vyvolené odedávna vyhradil.
Bůh chtěl svým vyvoleným pomoci, aby jejich duše dosáhla snadněji připojení na moc svatého ducha, než to bylo možné dosud. K tomuto účelu si Bůh vzdělal osamělého, svou životní cestou jdoucího člověka k tomu, aby mohl pozemšťanům sloužit jako živý příklad pro možnou skrytou cestu k Bohu. Aniž by mohl skutečný smysl rozeznat, proč ho duch boží uchvátil a mocně oslovil v hlubině jeho duše a vyškolil k průběžnému hovoru ve dvou, následoval tento člověk pln úcty toto oslovení, které ho stále více pozvedalo vzhůru do světa božího ducha i když byl až do té doby prostý člověk. Poté nechal klidně boží duch tohoto úctyplného poslušného člověka podílet na práci při vedení a poučování bližních, kteří ještě nedospěli k slovní spolupráci s duchem božím.
Nesnadná, vyžadující hodně času a odhodlaného sebezapření, je počáteční skutečně těžká cesta. Tou vyvolený musí jít, když by chtěl dosáhnout, aby mu Pán poskytl podíl na „vodě života“, nepřetržitě přitékajícímu vnitřnímu „živému Slovu Božímu“, jak Pán svým vyvoleným výhledově slíbil, když ho budou pokorně a statečně následovat.

Spolupráce Božího ducha s vyvoleným člověkem

Před pozorujícími zraky mnoha lidí byla, během čtyřiceti let prováděna, neslýchaná, jedinečná práce božího ducha s pozemským člověkem. Osamělý mezi svými bližními, kteří mu nerozuměli, strávil tento člověk druhou polovinu svého velmi dlouhého pozemského života v rozhovoru s duchem božím, ve své k němu otevřené duši.

Mnoho lidí mělo příležitost, tuto spolupráci prostého, žádným způsobem od svých bližních odlišného člověka s božím duchem pozorovat a posuzovat, jak jim bylo libo.
Zhoubná by byla tato před všemi zraky patrná podivná spolupráce člověka s nevysvětlitelným, jeho ale mocně ovlivňujícím duchem, kdyby tento duch nepocházel z nejvyšší sféry božího duchovního světa.
Neobyčejně trpělivě a dobrotivě oslovoval tento vysoký duch nic netušícího, žádnou církví nebo jiným náboženským společenstvím vychovaného člověka, který mu nic jiného nedokázal vykazovat, než čestný, upřímný, před Bohem čistý myšlenkový život, který si docela sám vybudoval. Žádným člověkem ovlivňován a žádnou vazbou na bližní podřízen, strávil tento člověk prvních čtyřicet roků svého života v hluboké samotě svojí duše. Aniž by se ve své podivné uzavřenosti duše nechal ovlivnit, dokázal tento člověk také deset let prožít po boku manželského druha, jak to Bůh žádal pro vzdělání jeho obsáhlých světských vědomostí a jeho zdravé soudnosti přes existující mocné skupiny, ovládající život národů.
Skrytě před zraky všech lidí a utajeně také před svým manželským partnerem, měl tento člověk před očima jediný cíl a jedinou touhu, aby mohl o samotě svou osamělou duší, uprostřed zmatené životní honby, do které ho manželský druh přivedl, pokojně povznésti vzhůru k Bohu. A Bůh mu odpověděl, tím, že ho uvolnil ze všech pozemských závazků, které jeho duší tížily, rozptylovaly a přenesl ho do úplně osamělé pozemské situace. Neobyčejná rozmluva ve dvou s hlasem božího ducha, který se mu odhalil, vedla pozvolna k tak velké Boží sounáležitosti, že tento člověk svůj vlastní život úplně podřídil boží vůli a poslušně sepsal, co mu duch boží vnitřními přiřčenými živými slovy diktoval, která dnes může předložit.
Samotná touha pozemský život překonat, aby se dostal k Bohu, byla hybnou silou, pomocí které tento člověk trávil svůj další pozemský život. Umlkl pro své bližní, ale svou duší úplně otevřený oslovování božího ducha, byl tento člověk Bohem vyvolen k tomu, aby sepsal velké boží Zjevení, jak bylo ohlášeno a předurčeno učedníkem Janem v Písmu Svatém, pro dnešní konec času.
Toto sdělování by mělo dokončit období dvou tisíce let, ohlášených v božím Zjevení v písmu Svatém učedníkem Janem, během kterých chtěl Pán nechat církev Krista působit z boží síly k posílení a

záchraně lidských duší, které toužily pozemské překonat a nebeské získat.
Posilněni více než dvoutisíciletou, církví Krista prováděnou, vznešenou výchovou duší, jsou schopní, církví Krista vychovaní lidé, dnešní konec času bez škody na své duchovní sounáležitosti s Bohem překonat, tím že se dívají na Spasitele, který jim cestu pro záchrana jejich nesmrtelné duše svým příkladem ukázal. Velká část dnešních lidí zapomněla učení, které jim Spasitel svým příkladem na zemi ukázal a lhostejní k jejich docela možné blízké Boží sounáležitostí s nesmrtelnou duší, vedou život, který odpovídá jejich pozemskému sobectví. Podrobeni jen životu tohoto světa, zakrní v jejich hluboké duši vzácné ústrojí, kterým jim Bůh dal možnost, moci se tak dalece uvolnit z pozemských vazeb, aby obdrželi spojení se světem božího ducha.
Naprosto překvapující a pro lidský rozum nepochopitelné tajuplné duchovní síly, jaké Spasitel a ohlašující proroci a upřímně následující učedníci ukázali, jsou svědectvím pro to, že Bůh lidi opravdu stvořil ku svému obrazu.
Každý orgán, který byl původně Stvořitelem začleněn do životního procesu v lidském těle a v procesu nesetrvává, musí zakrnět. Hynout také musí lidská nesmrtelná duše, kterou člověku Stvořitel při jeho stvoření vdechl, když člověk tuto v něm žijící nesmrtelnou duši, jako nejdůležitější a nejvzácnější orgán jeho pozemského těla, kterou mu Bůh tajemným způsobem naordinoval, neuznává a pozorně k Božímu vývojovému záměru nepřivádí.
Báječně nadaný touto v něm žijící nesmrtelnou duší, kterou mu Stvořitel jako vyznamenání před všemi ostatními tvory tohoto pozemského světa a podle svého vlastního obrazu vdechl, může člověk úzké meze pozemské existence překonat, aby se mohl Stvořiteli nabídnout jako opravdové láskyplně sloužící dítě boží.
Přesně podle tohoto božího zákona prožil život tento člověk, který pod svým pozemským jménem napsal předloženou knihu, kde mu duch boží vedl ruku.
Během čtyřiceti let pracoval duch boží jako věrný přítel a trpělivý rádce s láskyplně k němu otevřenou duší tohoto člověka. Nesmírné množství napsaných oslovení, která tento člověk uctivě a kompletně uschoval, leží ještě dnes v jeho rukou. Na tomto obrovském rozsáhlém materiálu, namířenému vedoucím duchem písemnými proslovy

na vychovávané lidi, se mohou lidé snažící se o vysvětlení bytosti boží najít názorné potvrzení o učení, že boží duch není vázaný na zákon prostoru a času, kladený na pozemské lidi.
Tento člověk stál na počátku svého písemného dorozumívání s jeho vlídným božím duchem před jeho slovy, která se mu zdála převrácená a podezřelá, ne-li dokonce lživá a svádivá. Stál sklíčený a bezradný, protože nebyl vychovaný žádnou církví a posuzoval jen ze síly svého rozumu. Navyklý na pro něho samozřejmý pozemský zákon o prostoru a času, nedokázal se ihned přizpůsobit Duchu, který působí pod jiným zákonem Stvoření a který disponuje i mocnými pohledy do budoucnosti. Tento jednoduchý a čestný člověk stál bezradný před záhadou, která mu dělala hodně starostí na počátku svého podřízení láskyplně a rozumně oslovujícímu hlasu, který u něho vzbudil nejen podiv, ale také úctu. Teprve pozvolna porozuměl pravdivé bytosti svého nadpozemského vznešeného přítele, který se k němu neúnavně a trpělivě snažil přiřadit. Nedbaje následků jím opovrhujících lidi, přečkal pozvolna a jistě všechny pochybnosti a sklíčenost během dlouhé výchovy, aby se poté věrně potěšil, znatelně z boží síly působícím životním průvodcem, aby se pod jeho báječným a jasným vedením a poučováním, podílel na boží úloze, kterou mu jeho nadpozemský průvodce uložil.
Jako výsledek spořádané a mocně dokázané spolupráce božího ducha s duší tohoto člověka, k němu otevřenou, je tu dnes počet knih, které duch boží vytvořil k poučení ještě před Bohem nezralých a bezradně tu stojících lidí.

Anděl Pána představuje svou úlohu a ohlašuje její cíl

Pod mým vedením a oslovením bylo, před zraky Pánem založené církve Krista učedníkem Janem, písemně předloženo Zjevení, ve kterém byla této církvi oznámena cesta, kterou se ona bude dvě tisíciletí ubírat.
Smysl tohoto Zjevení zůstal uzavřený ještě tak dlouho, jak to Pán předurčil. Sama, aniž by úplně rozpoznala jasnou předpověď o její cestě, jak byla v tomto Zjevení předložena, šla církev svou cestu tak, jak ji Pán vyhlašoval. Nežádoucím vměšováním do spolupráce na božím díle na zemi, ještě málo vyškolenými lidmi, bylo boží záhadnou prací církve způsobeno, že Bůh obraznou řeč, ve které cestu

církvi před dvěma tisíciletími předpověděl, vytvořil tak nesrozumitelně, že nikdo nemohl skutečný smysl rozluštit.
Teprve dnes, kdy je patrné, že církev svou cestu dvěma tisíciletími šla tak, jak jí to Pán v zprostředkovaném Zjevení učedníka Jana nechal písemně sepsat, oznámil Pán církve, jak má dosáhnout výkladu dosud ještě uzavřených zbylých částí tohoto Zjevení. Stejným způsobem jak bylo toto Zjevení příkazem Pána mnou podáno, bylo mnou dnes příkazem Pána vyloženo. Nechal jsem tenkrát písemně toto Zjevení sepsat mně sloužícím člověkem a právě tak jsem dnes nechal výklad tohoto Zjevení sepsat mně sloužícím člověkem.
Mým vedením a oslovením vzniklo toto Zjevení a mým vedením a oslovením bylo dnes vyloženo. Překvapeně budou lidé na mne, který k nim mluví taková slova, pohlížet, neboť nikdo na zemi mě nebude moci kdy spatřit.
Působil jsem od počátku jako pomocník Pána, jako jsem to oznámil tomuto dnešnímu člověku na samém počátku jeho spolupráce se mnou. Jak si Pán přál, zůstal jsem pro lidi, kteří mou činnost nemohli pochopit, nepoznatelný. Jako Kristův mocný anděl jsem se tomuto člověku odhalil a jeho mně sloužící silou se dnes projevuji. Jako Kristův mocný anděl jsem působil odedávna při uspořádání božího díla na zemi, ale skryl jsem se před zraky lidí, jak mi Bůh uložil.
Je v mé moci zvolit si lidský nástroj, kterým zvláštním způsobem mohu působit, když podle božího plánu mám provést úkol, který vyžaduje spolupráci člověka.
Před zrakem církve jsem se odhalil dnes tomuto člověku, kterého Bůh předurčil, aby mi jako nástroj sloužil. Před zraky jeho bližních jsem vedl a osvítil tohoto člověka, jak to vyžadoval plán, podle kterého jsem ho chtěl nechat pracovat. Žádný z jeho bližních a žádný kněz církve Krista nemohl mou pravou bytost poznat, protože jsem chtěl dát napsat jen to, co jsem chtěl použít pro Boží dílo, které bylo ohlášeno učedníkovi Janovi v předaném Zjevení. Obrazným dějem bylo v tomto Zjevení ohlášeno, že anděl vyzve člověka, aby vzal z rukou božích knihu, a snědl jí. Tím bylo vyjádřeno, že člověk může jen zprostředkováním božího anděla převzít poselství pro používání lidí.
Pod mým vedením a oslovením přijal jeden člověk v dnešním čase dílo z Rukou Božích a udělal ho pro bližní upotřebitelné. Tímto

překontrolovatelným pozemským postupem je splněno, co učedník Jan v obrazném příběhu oznámil. Bůh pracuje mocným způsobem, když se chce před lidmi dosvědčit. Dva územně a časově daleko od sebe oddělené lidi nechává Bůh pracovat na stejné boží úloze tím, že jeden člověk nemůže rozumět tomu na co se v obrazném příběhu dívá a druhý člověk nemůže poznat, že on čtyřicet dlouhých let pracuje na uskutečnění názorného příběhu učedníka Jana.
Udiveně budou lidé příslušící církvi Krista pohlížet na toto, jim nyní odhalené boží svědectví a budou moci také přezkoušet, že Pán jim to ve stejném Zjevení učedníka Jana ohlašoval jako událost v rámci nynějšího sedmého časového úseku.
Jako věrný a upřímný svědek by se Pán chtěl, v dnešním posledním ze sedmi předpovězených časových intervalů, svědecky prokázat. A lidé proto smějí pokojně uznat zprostředkování tohoto, učedníkem Janem ohlášeného písemného díla, za Boží, které Pán své církvi pro tento poslední čas přislíbil. Marně budou učenci církve Krista proti tomuto mnou zprostředkovanému písemnému dílu bojovat, ale Bůh ho založil potají již tak jistě, že ho církev už nebude moci zničit. Nejprve nebude toto písemné dílo církvi vyhovovat, neboť ji má na to připravit, aby od ní láskyplně propracované metody, které ona během dvou tisíciletí vytvořila a prováděla, pozvolna změnila.
Pán chce nechat církev pracovat jiným způsobem až budou pozemské události přetvořeny podle nových zákonů.
Až bude celé lidstvo sjednocené pod sdružující vládní formou, vzdají se jednou národy země boje proti sobě.
Jako jedna velká lidská rodina budou lidé žít ve shodě, jak to Bůh odedávna v plánu již dříve stanovil. Na toto budoucí lidstvo bylo učení Krista připojeno. Potom bude jeden pastýř a jedno stádo, jak to Pán zvěstoval.
Před čtyřiceti lety byl Bohem jeden člověk vytržen ze středu svých bližních, jehož si Bůh od jeho narození vyvolil, aby mu jako nástroj sloužil k provedení důležitého božího plánu.
Před zraky všech nechal Bůh tohoto člověka vydat svědectví o tom, jako ho duch boží uprostřed jeho života s velkou mocí uchvátil a překvapil doslovným vnuknutím popisu nového Jeruzaléma. Neobyčejně vystrašený a zdolán mocí mu zprostředkovaných souvětí, nedokázal tento člověk chápat smysl tohoto jemu do jeho rukou položeného božího Zjevení, on, který ke křesťanskému nábo-

ženství byl lhostejný. Cítě se odpovědným před Bohem, odepřel si jakýkoli vlastní úsudek přes tak překvapující, do jeho rukou vložený spis. Pln úcty před božím zásahem do jeho života se hluboce a poslušně všemohoucnosti boží, kterou cítil nad sebou vládnout, sklonil. Užaslý přijal pokyny, které mu hlas boží nepřetržitě nechal přicházet a pokojně změnil svůj celkový dosavadní způsob života, aby se zcela podřídil mu zjevené vůli boží.

Od počátku mocného božího zásahu do jeho života se nikdy tento člověk neodklonil z cesty, kterou si ho přál Bůh vést, bez ohledu na hluboké utrpení, zahanbování, zklamání a odpor, co jeho bližní proti němu vedli.

Rozhněvané umlčování před zraky veřejnosti ze strany mylně informovaných vysokých představitelů církve Krista, ani pohrdavé odvrácení jeho členů rodiny od něho, nedokázalo otřást statečnou vírou tohoto člověka v pravost postupně stále objemnějších, do jeho ruky vložených, božích Zjevení. Věrný svému slibu, danému Bohu, je tento člověk v jeho dnes vysokém stáří ještě právě tak před Bohem čistý, jako v době, kdy ho Bůh povolal, aby mu pomohl v jeho díle na zemi. Těžká a osamělá cesta nebyla marná, protože tento člověk za nepřetržitého osvícení Bohem šel během čtyřiceti letech pokojně a neochvějně vpřed, jak si to Bůh přál. Aniž by se nechal vynuceným odklonem od Boha ovlivnit o úmyslech božích neosvícenými lidmi, dosáhl Bůh, že dnes jasně před očima stojí, co si Bůh pro nyní započatý konec času přál oznámit.

Změněný život národů, jak se v dnešním čase na celé zeměkouli ukazuje, může být poznán jako znamení, pro rovněž nutnou změnu církve Krista. Dnešní lidé jsou silní a samostatní, neobyčejně silné vůle a nezatížení předsudky, a proto přicházejí stále víc a více k vědomí, že jim je už nepřiměřené podřizovat se dvě tisíciletí Bohem posvěceným a požehnaným způsobům církve Krista.

Svévolně a přesvědčivě odmítá velká část současných lidí účast na dvoutisíciletých způsobech církve Krista, protože si sami troufají starat se o blaho své nesmrtelné duše. Zvýšené přiklánění velké části dnešních přemýšlejících lidí k nekřesťanským způsobům výchovy, učí církev jasným způsobem, jak dnešní člověk potřebuje jiných výchovných metod, než církev během uplynulých dvou tisíciletí používala.

Započalo nové časové období, proto Pán svojí církvi radí, aby opa-

trně a pozvolným způsobem přebudovala svou pedagogickou činnost a stále více se přizpůsobovala myšlení současných lidí. Před zraky všech postavil Bůh dnes příklad, kterým by se dalo poznat, že každý člověk může jít cestou k Bohu, když se podobným způsobem dokáže přizpůsobit vůli boží. Ale Bůh varuje všechny lidi, kteří by rádi následovali příkladu tohoto ode mne vedeného a poučeného člověka a chtěli hledat cestu k Bohu právě tak, jako jí šel on, neboť tato cesta je neobyčejně nebezpečná pro duševně a charakterově ne úplně přísně vychované lidi.

Kdo je ve své hloubce duše oslovován démonickými duchy, protože naslouchá zdivočelým vrozeným pudům, ten bude démonickým duchem osloven, sváděn a veden k pomatení, když podle příkladu mně sloužícího člověka, nabídne svou ruku k písemnému dorozumívání. Mně sloužící člověk nebyl vůbec démonickými duchy oslovován, protože v hloubce své duše nenabízel démonickým silám žádný prostor.

Ale zanedbané chování psychicky nevychovaného člověka se může projevit neobyčejně nebezpečně, když takový psychicky nevychovaný člověk se odváží svou ruku nabídnout k písemné rozmluvě se svým duchem, který ho v hloubce duše vede. Velký počet posedlých a ďábelsky stimulovaných lidí by v dnešní době rušil mír a klid jejich bližních, kdyby jejich velké množství psychicky nevychovaných, zanedbaných, nezdržovanými pudy nezodpovědně působících lidí odkoukalo a napodobovalo pracovní způsob Bohem osvíceného člověka, který mi uctivě slouží. Bůh varoval lidi již odedávna, aby nenechali skrytý duševní život lidské duše zpustnout, tím že Bůh lidem radil, podřídit se přísné duchovní výchově církve Krista, aby bylo zabráněno zanedbaným, démonickým projevům neuvědomělé duševní síly. Lhostejní a hluší k radám a božímu varování šli dnešní od boží víry odpadlí lidé dále, protože se sami cítili odpovědní za vedení svého pozemského života. Neuvědomovali si skrytého v nich kvasícího, rozpustilého, zanedbaného, bližním nebezpečného zlořádu jejich nezkrocené nesmrtelné duše, protože se pokládali za správné a velmi schopné lidi. Jen náhle vzplanoucí vztek, bezcharakterně unáhlený a řízený nesmyslným popudem, prozrazuje zvrácené jednání člověka a jeho nevědomou nesmrtelnou duši řízenou démonickými silami.

Ušlechtilí, Bohem osvícení opravdoví lidumilové se cítí zodpovědní

před Bohem a pokouší se bojovat proti stále víc přibývající nevědomosti a lhostejnosti dnešních bezbožně žijících lidí. Ale jejich slabý hlas je přehlušen nejistou budoucností útočícího davu lidí.

Tajemství nesmrtelné duše a její působení

Největší a nejdůležitější tajemství člověka na tomto pozemském světě je vlastní nesmrtelná duše.
Jako zdánlivě z ničeno vzešlá, tak také zdánlivě se jako nic vrací, vstupuje duše při narození člověka nepozorovaně do něho a mizí opět nepozorovaně při jeho smrti. Proto zmatení a jen na povrchní život nasměrovaní nevěřící lidé pokládají, náboženstvím vyučovanou, nesmrtelnou duši za neexistující. Ale přesto žije skrytá ve všech lidech nesmrtelná duše, ačkoli si ji nedovedou jako existující představit.
Nesmrtelná duše působí v nich jako bytost sama pro sebe a je člověku tajemným způsobem nadřízená. Boží plán Stvoření byl na to nařízen, s tímto tajemstvím, o žijící nesmrtelné duši v člověku předběžně počkat až člověk dosáhne vyspělosti, aby v bezprostředním a zřetelně znatelném kontaktu s ní mohl dospět k dalšímu poučení a podpoře na jeho cestě k Bohu.
Opatrně pracující představení církve byli v dřívějších dobách vychováváni k tomu, takový kontakt lidí s nesmrtelnou duší jako božímu zákonu odporující zakázat, nebo kde toto už nebylo možné potlačit a když to bylo nutné tvrdě a bezohledně umlčet.
Církev také kdysi takové lidi nechala upálit, protože se odvážili zásah své nesmrtelná duše do jejich jednoduchého, skromného lidského života odhalit před zraky všech. Proto církvi připadalo jako naléhavá povinnost projevy jejich nesmrtelné duše, kterou oni považovali za poselství boží, před jejich bližními odhalit. Církev často zmařila se vší jí k dispozici stojící mocí podřízeným lidem takový průnik nesmrtelné duše do jednoduchého života příslušného člověka, protože jí zkušenosti naučily, jak nebezpečná taková vesměs nekontrolovatelná spolupráce nesmrtelné duše s příslušným člověkem, může být.
Před zraky všech se ukázalo, jak církev bez ohledu na přikázání lásky k bližním, tisíce lidí pronásledovala, vyhostila, zneuctila a dokonce i hrozným způsobem usmrtila, kteří také často bez úmyslu se

dostali do znatelného kontaktu se svou nesmrtelnou duší. Vystrašení a nevědomí tu stál lidé tohoto období vůči počínání církve, protože jejich duševní vývoj ještě nebyl tak daleko pokročilý, aby mohl zdůvodnění takového počínání církve pojmout a umět zhodnotit. Člověk, jehož nesmrtelná duše nad ním získala moc a který je ještě nezralý, žije zmateně a je vyveden z normální duševní rovnováhy, kterou si přeje Bůh, působí na své bližní nezodpovědně a občas dokonce i zhoubně.

Jako posedlí nebo duševně nemocní jsou označováni takoví lidé, stojící pod mocí jejich nekontrolovatelné nesmrtelné duše, neboť v nich žijící před Bohem ještě nedozrálá duše nedokáže podle božího zákona nebo dokonce božího příkazu na svého jí příslušejícího člověka působit. Zdivočelá, zvrácená a často dokonce i zločinnými podněty pronásledovaná, před Bohem ještě nedozrálá nesmrtelná duše dokáže ovlivnit člověka k nesmyslnému mluvení i k škodlivým a občas dokonce i zločinným činům, za které se po provedení mnohdy opravdu stydí.

Proto právem pracovala církev energicky na tom, aby lidem vysvětlíla nutnost zajistit pro blaho jejich nesmrtelné duše přísnou duševní disciplínu. Církev se snažila již v časném mládí s velkou rozhodností lidem zabránit, aby vedli neuspořádaný duchovní život a měli zhoubné pudy a kde to bylo nutné je s přísností vyhnat. Znajíc vzájemné ovlivňování materiálního člověka s jeho nehmotnou nesmrtelnou duší, snažila se církev svým zvláštně uspořádáným výchovným způsobem, je přivézt k sobě navzájem do vyrovnaného bohulibého vztahu, aby lidé plánem Stvoření předurčenou cestu k Bohu vedli v zajištěných drahách. Jako výsledek této uspořádané, silné církevní výchovy může církev dnes upozornit na velké množství svatých a svatě umírněných lidí, kteří svým znatelným kontaktem se svou před Bohem dospělou nesmrtelnou duší vykonali duchovní činy, jaké by žádný smrtelný člověk z jeho vlastní lidské síly vykonat nedokázal.

Zbožněný, nad pozemskou zákonnost povýšený lidský život může církev ukázat jako bohulibý výsledek jí Pánem uloženého příkazu. Církev se dnes smí vykázat před Bohem a lidmi jako zachránce nesmrtelné duše z vazeb pozemské omezenosti a pomíjivosti. Všechny tyto před Bohem dozrálé nesmrtelné duše, které jsou schopné žít v souladu s duchem božím, protože dokážou dobře slyšet a vnímat

hlas boží, budou Pánem vytržené na Novou Zemi, jak to Pán oznámil, neboť Bůh jim vyškolil duševní schopnosti, jaké jsou nutné k překonání pozemské tíže. Věrně osvobodí dobrý pastýř jím spasené duše z pozemské klatby tím, že je zachrání, pro jejich přijetí na připravenou, Novou Zemi, ve které vládne pokoj a Boží sounáležitost. Boží Stvoření je podřízeno zvláštním tajuplným zákonům, které ještě málokdo ze společnosti lidí zná. Pomíjející, pracně vybudované, příjemné, mnohotvárné žití, dávající možnost se vyžít všem neovladatelným pudům dnešního lidstva, uhasíná touhu po pokojném k Bohu povznášejícím nastavení duše.

Ale boží zákony Stvoření působí nepřetržité dále, zda to lidi chtějí respektovat nebo ne. Podivně bezmyšlenkovitě používá velké množství dnešních lidí jejich krátký a drahocenný pozemský život pro to, aby sobě vybudovali příjemný, požitky a radostí všeho druhu naplněný, pozemský způsob života, aniž by mysleli na rychlou pomíjivost jejich vlastní pozemské osoby. Před smrtí svého pozemského těla se chtějí tak dlouho jak je možné chránit, aby se nemuseli vzdát požadovaného pozemského života plného požitků. Ale toto Stvoření pracuje neúprosně podle Božího zákona, proti kterému není úniku.

Všechno toto lidé vědí, ale většina neví, proč byli do tak rychle pomíjejícího pozemského života zařazeni. Výhradně pro vývoj a důsledné vzdělání jejich, potají v nich žijící, nesmrtelné duše byli Stvořitelem začleněni do tohoto pozemského života. Jen pro přípravu na další duchovní způsob bytí byli Stvořitelem zařazeni do tohoto pozemského životního hnacího mechanismu. Málo pochopitelné je to pro uspořádaně pracující lidský rozum, poněvadž rozum lidí je vytvořen jen pro to, aby vytvářel a podporoval lidské zařazení do pozemské zákonnosti, proto on nemůže objasnit člověku netělesný způsob bytí v jiné zákonnosti, která není daná Stvořitelem k dispozici.

Ale Stvořitel nenechá lidí v nejasnu o této dvojité zákonnosti, které jsou podřízeni, neboť Stvořitel není nespravedlivý a bezcitný. Bůh učil lidi odedávna o tom, že podléhají jako tělesné bytosti zákonu pomíjivosti ve všech pozemských ztvárněních, avšak že v nich žijící tajemná nesmrtelná duše, zákonu pomíjivosti nepodléhá, protože je božího druhu. Bůh také příležitostně dával znatelné důkazy pro skutečnou tajuplnou existenci této, hluboko v člověku skrytě půso-

bící, nesmrtelné duše. Bůh vyzval k dnešnímu času světské učence, aby čestně vyzkoumali, pro člověka těžce pochopitelnou, existenci a činnost nesmrtelné duše jako dosud ještě málo poznané tajemství Stvoření a aby o tom napsali knihy, které by sloužily k poučení všem lidem toužícím po poznání své vlastní duše.

Svědectví o vykoupení nesmrtelné duše v mnoha pozemských životech

(Přibližně v letech 1957/58 se objevilo v „Hoer zu" pod nadpisem: „Zemřelá a znovu narozená" zpravodajství jednoho švédského novináře. V této serii článků se jedná o zprávu indického, tehdy devítiletého děvčete Schanti Devi, které si převedlo jednoznačnou vzpomínka na dřívější pozemský život, jako mladé ženy a matky, do dnešního pozemského života. V roce 1926 narozené, neslo v sobě toto děvče skutečně duši v roce 1925 zemřelé mladé ženy. Mnoho podrobností svého dřívější života mohlo malé děvče v roce 1935 ve městě, kde vysvětlilo, že mělo dříve žít a v kterém v dnešní době nežilo, pod ostře pozorujícími zraky zkušební komise a správně uvedlo vše týkající se osob, s kterými v dřívějším životě žilo, tak také místa, v kterém bydlelo, a předměty, které používalo.
Dnes jako dříve je u děvčete všechno ve vzpomínce jasné. V letech před druhou světovou válkou vyvolala tato zpráva také u nás na západě rozruch, ale zapadla potom v následujícím válečném dění v zapomenutí. Švédský žurnalista Sture Lonnerstrand cestoval v prosinci 1956 do Delhi v Indii, aby tam tuto záležitost na místě přezkoušel. Přivezl domů o tom dokonalý materiál. Nechali ho prostudovat originální akta, která byla o tomto případu uložena a hovořit v roce 1926 narozenou dívkou a jejími rodiči, tak také se členy před 20ti lety utvořené zkušební komise a kromě spisů tak také přezkoušet lokální události. Všechno se shodovalo a přesvědčilo ho dokonale. V roce 1935 svědomitě ověřili vážení muži z Delhi onen případ. Složení zkušební komise: President novinového svazu indických nakladatelů, známý advokát, člen kongresu, lékař, právník, psycholog a teolog, kteří by nikdy nemohli riskovat, vydávat své jméno pro podvodnou machinaci.)
Chci pouze naznačit na základě tohoto ověřeného přivtělení zesnu-

lého pozemšťana, jak Stvořitel lidskou duši nestvořil z ničeho, aby na ni uvalil jen jediné vtělení a potom ji opět uvedl v nepochopitelného nic. Zmatené a nespravedlivé a naprosto nesmyslné by se zdálo takové jednání Stvořitele před zraky důstojného, duševně zralého a přemýšlení schopného člověka.
Zmatené a nespravedlivé a naprosto nesmyslné by bylo takové jednání Stvořitele a podnítilo by u člověka pochybnosti o Jeho moudrosti a dobrotě, ne-li v skutečně hluboký význam, odedávna člověku Bohem kladené, odpovědnosti pro blaho jeho nesmrtelné duše.
Bůh člověku podivuhodně oznámil, že obdržel pozemské tělo ze země, ale že nesmrtelnou duši, která v něm žije, je Bohem zprostředkovaná a je nejvzácnější statek, který mu Bůh svěřil k jeho budoucímu vysvobození z pozemské klatby. Bůh dal nesmrtelné lidské duši sílu si stále znovu, plodnou silou lidského páru, nechat vytvořit pozemské tělo, podle tajemného zákona Stvoření, který Bůh ještě málo odhalil. Bůh držel tento tajuplný zákon Stvoření ještě tak dlouho utajený, dokud duševní zralost člověka nebyla tak dalece vyškolená, aby mohl uvědoměle na sebe vzít Bohem kladenou odpovědnost pro cestu své nesmrtelné duše vzhůru.
Bůh varoval a člověka nepřetržitě poučoval jím vyvolenými učiteli a proroky, aby uvážil spásu své nesmrtelné duše a uspíšil jí životem podle božích přikázání, aby svou přibývající sílou jednou přispěl k jeho tělesné proměně.
Lidé jednou budou žít jako zbožněné bytosti ve změněných pozemských tělech, když bude jejich nesmrtelná duše obohacena ze síly, kterou získala z nesčetných přivtělení a bude žít víc jako spasený duch, než jako zubožená pozemská bytost. Lidé si budou vykračovat proměnění na zemi, když jejich nesmrtelné duše se stanou tak silné a bude zrušena uboze v nich bdící uložená, zvířeně podobná zákonnost. Proměněný život v změněném působícím pozemském těle umožní lidem takové šťastné možnosti, jaké jsou pro dnešního pozemšťana nemyslitelné, protože si nemůže udělat představu života pod vedením zbožněné nesmrtelné duše.
„Malý asi sedmiletý maďarský chlapec, kterého jeho otec přivedl ke zkoušce pro jeho neobvyklé muzikální nadání do Berlína, byl v kruhu známých hudebníků. To se přihodilo před očima mně sloužícího lidského nástroje v soukromém bytě jedné s ním spřátelené umělecké manželské dvojice.

Posadili dítě na polštáři k pianu tak, že špičkou nohy právě ještě mohl dosáhnout pedály a berlínský v hudebním životě tehdy vážený starší hudebník položil před něho ručně psaný neuveřejněný manuskript zemřelého velkého hudebního skladatele Maxe Regerse. Bylo tehdy známo, že sama zvláštní svéráznost kompozice Maxe Regerse zpočátku činí těžkosti velkým hudebníkům. Dítě ale bez rozmyšlení hrálo ihned plynně a přesně zvláštní hudebnímu skladateli odpovídající, těžko čitelný ručně psaný manuskript až do konce, ale hru dvakrát přerušilo na určitém místě notového listu a prohlásilo, že tam je chyba. Známí, zčásti již ve vysokém věku, ve veřejném hudebním životě Berlína vysoce vážení hudebníci, kteří dítě překvapeně pozorovali, začali poté zkoumat obě dítětem udaná místa. Museli po přesné úvaze shodně připustit, že malý chlapec měl pravdu: ty dvě chyby se zemřelému hudebnímu skladateli skutečně do manuskriptu vloudily."

Tato příhoda, která se v přítomnosti mně sloužícího nástroje odehrála, byla jím dosvědčena.

Všechno, co člověk nachází ve své vlastní duši za nadání a schopnosti, když použije sílu první myšlenky, dochází mu od dohlížející a vedoucí síly jeho neviditelného průvodce. Zde jsou k dispozici mimořádné schopnosti malého dítěte, kterého člověk dnešního času označuje jako zázračné dítě, protože si podivuhodné schopnosti nezískal námahou a úsilím a které zkoušející jeho nadání staví před problém, který jejich neosvícené rozumové síly nejsou schopné řešit.

Uchváceni stáli moudří, vyzrálí a velmi talentovaní umělci před malým, ještě bezděčně hrajícím chlapcem, který jim bez obtíží hrál z nečitelného ručně psaného manuskriptu zemřelého hudebního skladatele neuveřejněnou koncertní skladbu, který přesně reprodukoval osobní styl zesnulého hudebního skladatele, při čemž malý chlapec doložil, aniž by se dříve do manuskriptu podíval, dvakrát chybu při psaní, kterou by učení hudebnící nikdy nepoznali, kterou ale museli při přesném přezkoumání opravdu uznat.

Takový výkon ještě zcela nedozrálého malého dítěte se ukazuje zralým a studovaným hudebníkům matoucí a nepochopitelný, proto dnes Bůh objasní, jakého druhu je lidská nesmrtelná duše. V lidské nesmrtelné duši se spojuje minulost a budoucnost, protože její druh není začleněn do zákonnosti pozemského Stvoření. Ale když přijde

čas, ve kterém nabyl pozemšťan vyspělosti, kterou Bůh vyžaduje, když chce člověku tajemství jeho nesmrtelná duše odkrýt, potom se člověk vyděsí před záhadnou silou a schopností jeho až do té doby nepoznané nesmrtelné duše. Odhalené vedení a oslovení jeho nesmrtelné duše se ukazuje nepřipravenému člověku jako mocný vpád cizí, nepochopitelné bytosti do jeho uspořádané rozumové činnosti. Nepřipravený člověk se cítí znásilněný vzrušujícími projevy jeho nesmrtelné duše, které jakoby jiná, jemu cizí bytost nad ním přebírala svou vládu. Způsob a existence jeho nesmrtelná duše je nepřipravenému člověku zpočátku cizí, proto se před jejím úchvatným oslovováním pokouší chránit. Nepřipravený člověk si vůbec nepřeje svou rozumovou uspořádanou činnost překonávat vpádem, pro něho nekontrolovatelné, cizorodé hrozivé duchovní moci zvláště, když ji nejprve ještě vidí jako málo důvěryhodnou existenci. Opatrně se brání vydat se bez vůle a rozmyšlení jejímu vlivu, aby jeho vlastní uspořádaný svět myšlenek neuvedl do zmatku.

Dnes mohu ukázat, jak realně a uspořádaně myslící člověk, který nikdy na to nemyslil, že by mohl získat mimořádné duševní schopnosti, byl zcela překvapen vpádem jeho nesmrtelné duše do jeho opatrně uspořádaného, jednoduchého myšlenkového života. Bůh si přál tento příklad ukázat, aby dnešní lidstvo odložilo ještě všeobecně velkou nevědomost o své vlastní bytosti.

Jen tehdy dokáže člověk skutečnou důstojnost svojí duchovní podstaty obhajovat, když tuto jeho, v něm žijící, duchovní podstatu v její skutečné důstojnosti rozpoznal. Nevěřící, lehkomyslně myslící a jednající lidé opovrhují bližním jen proto, protože jejich ještě nevidoucí oči nemohou skutečnou podstatu jimi opovrhovaného bližního poznat. Používají klidně kruté způsoby neosvíceného zvířete v jeho boji o přežití, protože oni v bližním také vidí jen neosvícenou bytost podobnou zvířeti. Zvráceně a zanedbale působí neosvícený, bezbožný člověk na své bližní, protože v nich vidí jen stádo zdivočelých, zvířatům podobných tvorů, které je oprávněn podřídit své zhoubné egoistické síle vůle. Ale on neví, že Stvořitel živý průběh svého Stvoření předem stanovil, a že žádná síla pozemšťana na to nestačí, aby plán, podle kterého Bůh pozemšťany stvořil, mohl dle svého rozhodování upravit.

Bůh se nedá přemoci tvory, které sám stvořil, proto si skutečně před Bohem uzrálí lidé mohou klidně uvědomovat Bohem založenou

podstatu. Před Bohem vyzrálí lidé si budou moci skutečně potvrdit, že jejich nesmrtelná duše je mocná podstata, která není podřízena zákonnosti tohoto pozemského Stvoření. Před Bohem zralí lidé smějí opatrně vyzkoušet, jakého druhu jsou jejich nesmrtelné duše, aby se poznala jejich pravdivá důstojnost před Bohem.
Kdo by chtěl tuto zkoušku sám na sobě provádět, ten nechť se ochraňuje před tím, provést ji nerozvážně bez přípravy a nepoučen, neboť taková zkouška může působit neobyčejně nebezpečně. Jen na základě Bohem vyškoleného, opatrného, uctivého, pokojného a naprosto ovládaného myšlenkového života je člověk je schopen, bez nebezpečí otevřít vnitřní dveře své duše, čímž se dostane do styku se svou střežící a vedoucí nesmrtelnou duší, která stojí před Bohem. Člověk může strávit svůj pozemský život produktivněji, když může být se svou nesmrtelnou duší ve stálé rozmluvě, neboť ona působí jako zprostředkující síla mezi ním a Bohem.
Bůh utvořil výborně lidské pozemské tělo, neboť ono je pozemským nositelem, pro lidský rozum nepochopitelně působící nesmrtelné duše, která disponuje neobyčejnými, tajuplnými silami. Lidé žijící spojeni s Bohem jsou schopní se natolik podřídit své nesmrtelné duši, že svou lidskou sílu neustále posilují, jim zřetelně přivedenou silou jejich nesmrtelné duše, která z její strany svou sílu čerpá z nesmírného bohatství božího. Ten člověk, který dosáhl spojení se svou před Bohem stojící nesmrtelnou duší, je vysvobozen z těsných pozemských vazeb a Spasitel ho pak přitáhne k sobě.

Spasitelův příklad a učení ukazuje opravdové poslání nesmrtelné duše

Spasitel to během svého pozemského vandrování ukázal, jak se člověk na jeho příkladu má učit, jak v sobě vnímat hlas nebeského otce, aby dosáhl vysvobození. Ale lidé nebyli schopni Spasitelův příklad uposlechnout, protože jejich duše ještě nedosáhly před Bohem opravdové zralosti. Teprve pozvolna chápali Spasitelova slova, protože jim byla odhalena síla Svatého ducha. Pozvolna se naučilo stále více lidí otevřít skryté dveře k jejich nesmrtelné duši, čímž křesťanská církev svou věrouku stále více upevňovala. Projevy nesmrtelných duší, stojících před Bohem, byly křesťanskou církví s velkou

opatrností prověřeny a jen tehdy zužitkovány k poučení a podpoře jejích věřících, jestliže bylo skutečně dokázáno, že čerpaly ze síly boží. Projevy nesmrtelných duší, které poznatelně prokazovaly boží moudrost, dobrotu, všemohoucnost, všudypřítomnost, prozřetelnost a spravedlnost, byly křesťanskou církví uznávané jako čerpané z božího bohatství a zužitkované jako pravé boží manifestace.
Zprostředkovatelem boží manifestace je vždy lidská nesmrtelná duše, která stojí před Bohem.
Všichni proroci a Svatí měli od Boha vyškolené duše, které byly schopné, jako zprostředkující poslové boží navázat styk mezi pozemšťanem a Bohem. Výhradně před Bohem stojící nesmrtelná duše je způsobilá, být božím poslem, neboť ona čerpá ze síly a božího bohatství. Síly, které podsvětí příslušející nesmrtelné duše přenášejí na jim příslušící pozemské lidi jsou bezcenné, neboť ony nejsou začleněny do božího plánu, podle kterého Bůh toto lidstvo stvořil.
Bezcenné jsou projevy takové nesmrtelné duše, která je uvězněna v oblasti podsvětí, neboť boží moudrost, dobrota, všemohoucnost, všudypřítomnost, prozřetelnost a spravedlnost nebude z jejího projevu poznatelná. Zanedbalé nesmrtelné duše nemohou být nositeli živých božích slov, protože jejich nedostatečná snaha o přístup k Bohu jim nevytvořila možnost být osvícené silou boží.
Zhoubná a v rozporu s božím plánem Stvoření jsou oslovení, které v podsvětí uvězněná nesmrtelná duše pozemského člověka poskytne, když on k ní neopatrně otevřel dveře. Zhoubně a v rozporu s božím plánem Stvoření působí duchovní síla člověka, ke kterému je připojená nesmrtelná duše uvězněná v oblasti podsvětí, protože se jí nedostává síly ke snaze o přístup k Bohu. Nebezpečně působí na své bližní všichni lidé, jejichž nesmrtelné duše jsou uvězněné v podsvětí, neboť jejich myšlenky a činy odporují božímu plánu, podle kterého Bůh toto lidstvo stvořil. Takoví lidé, bez božího osvícení, projevují bez rozvážení ukrutné zvířecí instinkty, které Bůh předepsal jako nejkrajnější brutalitu v boji o přežití. Zapomnětlivost je vlastně příčinou, proč existují lidé bránící se skutečnému poslání lidí, státi se věrným obrazem Božím. Zapomnětlivost je vlastně příčinou, proč se pozemšťan, dnes plný strachu, dívá na stále nebezpečnější svět. Zapomnětlivost je vlastně příčinou, proč celého lidstvo sklouzlo ze svého Bohem a lidmí žádaného zodpovědného a uctivého chování v nebezpečnou, rozhněvanou náladu bližních.

Zapomnětlivost je vlastně příčinou, proč toto pozemské lidstvo kvůli několika skrytě pracujícím mocným odpadlo od svého dříve zodpovědně, vznešeně a pokojně vedeného vlastního života a jejich mocní, bezbožní, jim nezodpovědné myšlení a jednání předepisují. Zapomnětlivost připraví zánik pozemského lidstva, když se nepokusí z této zhoubné situace před Bohem, svědomitou rozvahou o skutečném cíli lidského pokolení v poslední chvíli zachránit. Přejí si lidem ukázat ustanovení, které přikazuje v nich žijící nesmrtelné duši, jako nositeli jejich pravé bytosti před Bohem, se svědomitě vzdělat, aby lidský odhodlaný duch, přiblížením k duchu božímu, byl způsobilý vládnout, pro lidi nemyslitelnými, mocnými tvůrčími silami.

V dnešním čase nechal Bůh lidi nahlédnout do hlubokých tajemství ukryté tvůrčí síly, čímž je Bůh vysoko pozdvihl nad bez poznání neosvíceně žijící zvířenu.

Dnešní člověk dokáže mocně vládnout mocnými tvůrčími silami, čímž mu Bůh dává najevo, že ho oceňuje jako přítele a pomocníka pracujícího po jeho boku. Jen lidská touha po požitku a touha po moci je příčinou lidské velké zapomnětlivosti, kterou se dostane do neštěstí. Bůh ukazoval lidem od prvopočátku, že je chce vychovávat jako přátele a pomocníky, aby jejich probuzené nesmrtelné duše obdržely podíl na moci a velkoleposti boží, aby vládly nad skrytými tvůrčími silami jako Bůh vládne nad tvory. Ale lidé usilovali o nadvládu nad tvory jimi vyvoleným způsobem. Nechtěli sílu a důstojnost, moudrost a dobrotu jejich nesmrtelné duše vzdělat, aby jako pomocníci boží vlády vedli podřízené bližní k jejich blahu a k zdokonalení jich samotných. Chtěli ale z pozemské síly jejich rozumu nabýt moci nad svými bližními, aby je podrobili a aby je podle sebe správnějším způsobem vychovávali k pozemskému, jen rozumem řízenému, nespasenému bezcennému plýtvání jejich od Boha dané boží síly, pro pomíjející, pro lidskou bytost neplodné účely.

Dnešním mocným pozemského světa bylo vzdělávání ještě nevědomých bližních k vznešenému působení a podobné důstojnosti jako božího přítele a pomocníka, žádný cíl hodný usilování, protože lidské vzdělání nesmrtelné duše bylo v jejich očích bez významu. Ale Bůh to ukazuje na velkém strachu a zoufalství zrazených zástupů lidu, kam je jejich mocní bližní přivedli, když se spoléhají na svůj vlastní rozum a bojují proti odedávna Bohem stanovenému plánu,

podle kterého se lidská nesmrtelná duše opatrně a pozvolna má vyškolit pro daleko vyšší nad zvířenu povznesený, vysvobozený, mírumilovný život s nepřetržitým dorozuměním s duchem božím, který ji osvěcuje a posiluje.
Člověk sám, ponechaný se svou rozumovou činností oddělen od Boha, propadá do mylného zavrženíhodného vymýšlení plánů ke kontrole a ovládání bližních, což vede ke zhoubným situacím, protože je pracováno proti skutečnému poslání lidstva. Bytosti se budou stále znovu vzpírat proti svým vládcům, pokud se oni sami nepodřídí od Boha odedávna odhalenému plánu k záchraně vlastní a bližních. Jen v míru s Bohem a se stanovy zjeveného plánu Stvoření, může sebrat pozemšťan sílu, postavit osud bližních pod svou ochranou moc, aniž by se cítili být v násilí, protože tato použitá moc je prováděna v Božím míru a přiměřeně božím zákonům.
Báječné, tajemné síly propůjčí Bůh lidem, kteří se uctivě, shodně s božím plánem, pilně zasadí za opravdový osud lidského ducha, neboť Bůh podporuje své pomocníky, jak si to člověk nedokáže představit. Překvapivě se jeví působení lidí pracujících pro své bližní z osvícení od Boha, jejich působení není nikdy urážlivé. Ubohý a slabý se jeví před mocnými člověk působící na své bližní z osvícení od Boha, protože oni mocní vykonávají nadvládu nad bližními z pozemské síly jejich rozumu, proto jim připadá pod jejich úrovní. Méně hlasitá je jeho dominance moci na jeho bližní, neboť on nepoužívá pro to sílu svého rozumu, ale sílu svojí s Bohem sjednocené nesmrtelné duše. Člověk se díval odedávna překvapeně na takové lidi, kteří před jeho zraky zprostředkovávali účinky boží moci, protože svou nesmrtelnou duši vložili zcela do síly a moci boží. S podivením a uctivě se dívali lidé na takové, z božího osvícení působící bližní a přiznávali jim otřeseni plné právo, vykonávat svou moc nad nimi, neboť věděli, že tato moc nepůsobí nikdy urážlivě a ponižujíce, ale moudře a naprosto dobrotivě. Každý výkon moci, který nepocházel z Božího osvícení působí urážlivě, neboť neosvícený člověk působí zmateně při jeho výkonu moci, protože jeho ještě neočištěná lidská povaha nedokáže krotit jeho zvířecí pudy.
Před Bohem způsobí zhoubně neočištěná lidská povaha na duše bližních, protože vlastní svévolné pudy ještě neočištěných zvířat. Zhoubně působí zpustlé silné zvíře na člověka o jehož pravé důstojnosti a předurčení jako božího pomocníka, nemá žádné tušení,

neboť ono se dívá jen na lidské pozemské tělo, které se snaží podrobit nebo zaškrtit. Podobně pracuje od Boha odvrácený člověk, který sám z jeho neočištěné lidské přirozenosti své bližní náruživě ovládá a jejich pravdivou důstojnost pohrdavě zapírá, protože pro něho má platnost jen jejich tělesná bytost. V představě od Boha odvráceného člověka existuje jen pozemské tělo jako lidská přirozenost, proto se nesnaží sám v sobě přemoci neočištěné pudy zpustlých sil zvířat, když zneužívá svoji moc nad těmito lidskými pozemskými těly. Jen člověk žijící v upřímné sounáležitosti s Bohem dosáhl před Bohem zralosti, vést své bližní, neboť jeho vláda vychází z Božího osvícení pro výchovu a záchranu nesmrtelné podstaty lidí. Báječný bude jednou zachráněný život Bohem vysvobozeného lidstva, protože neočištěná, před Bohem zvrácená a nesmyslně se namáhající lidská moc přestane působit. Jako existence plně odpovědná Stvořiteli za danou pravdivou lidskou důstojnost, která může působit jen sloučená se silou a mocí boží, zažijí potom všichni lidé štěstí a pokoj, což může pocházet jen z probuzení v člověku žijící boží duše jako prostředníka mezi smrtelným člověkem a Bohem.

Zvěčněný život s Bohem byl člověku odedávna Bohem oznamován, proto tyto moje výklady nenabízí žádnou novou pravdu. Já chci těmito slovy jen bojovat proti lidské velké a nebezpečné zapomnětlivosti.

Bůh stvořil člověka jako pozemskou bytost, která je podřízena zákonu pomíjivosti celého pozemského Stvoření. Ale málo nadějné by bylo pro dnešního, zodpovědného, neobyčejně bohatě nadaného člověka, když by byl jen podřízený zákonu pomíjivost vší pozemské tvorby.

Bůh není bezcitný a nepracuje nesmyslně jako Stvořitel člověka. Jemně a dobrotivě vyhlašoval člověku, že ho stvořil k svému věrnému obrazu, z čehož lze poznat, že tělesně zrozený člověk v sobě skrývá z boží síly stvořenou duši, která je duchovní, stvořená duchem božím. Toto vše vědí lidé, protože jim Bůh toto tajemství Stvoření odhalil. Ale lidé jsou zapomnětliví, proto velké množství dnešních lidí věnuje svou pozornost jen své hmotné přítomnosti. Tato jednostranná výchova lidí působí ale zhoubně na uspořádaný průběh jejich fyzického života, když oni současně nepracují na vzdělání Stvořitelem vdechnuté duše. Jako duch, stvořený duchem božím, působí nesmrtelná duše v člověku jako tajemství boží.

Jen málo lidí bylo schopno, toto tajemství boží v jejich vlastním nitru vyzkoumat, protože jim k tomu dopomáhal duch boží. Jako vyvolení a světci boží byli tito lidé svými bližními označováni, čímž lidé dávali najevo, že ještě dnes nedosáhli zralosti, aby vnímali nesmrtelnou duši ve svém vlastním nitru. Na pozemském světě se nesmrtelná duše dokáže jen málo zřetelně projevit, proto velká část současných lidí jí nevěnuje žádnou pozornost, nebo ji zcela popírá. Jen působící přízeň boží, jakou zažívají pod božím zřetelným vedením žijící lidé, pomáhá odhalit neobyčejnou činnost skryté nesmrtelné duše, o čemž církev Krista nabízí rozsáhlé sebrané zkušenosti pro výchovu svých podřízených lidí a k poučení všech ostatních lidí.

Odedávna se rozlišují lidé uvnitř svého myšlenkového života na takové, kteří volí úspěšný život v pozemské pomíjející oblasti, aby v ní nalezli žádoucí štěstí a takové, kteří hledají a nacházejí očekávané štěstí v nebeské, pozemsky nepoznatelné oblasti. Lidské pozemské tělo je pomíjející, ale nepomíjející je v něm pobývající duše. Na tomto zákonu Stvoření byla založena všechna z boží moci daná náboženství. Bůh byl podivuhodným vyhlašovatelem všech pravdivých náboženství, nepomíjející prvotní duch nesmírného vesmíru.

Lidé se slabou silou svého rozumu nemohou pochopit skutečnou tvůrčí činnost tohoto prvotního ducha, proto se mohou pouze sklonit před boží všemohoucností, ze které sami pocházejí. Jako vyloučená stvoření, která všemohoucí stvořitel nemůže k sobě vytáhnout pro další vývoj situace uvnitř svého nesmírného vesmíru, se budou všichni lidé cítit před božím soudem, kteří zameškali v sobě vyškolit boží vlastnosti. Marně budou lidé zkoušet boží zákon příčiny a účinku obejít. Neúprosně bude každá duše jednou vzata pod tento boží zákon: „Cos zasel, to sklízíš.“ Nejinak Stvořitel vyučoval své k němu vzhlížející bytosti o tom, že jim slibuje jejich možné spasení z těsné pozemské klatby, když seberou sílu, aby se z pozemské klatby vykoupily, aby se včlenily pod zákon světa božích duchů.

Zařazení původního pozemského tvora pod boží zákon duchovního světa je pro lidský rozum nepochopitelné.

Uvolněna z pout zákona prostoru a času, pod který vzal Stvořitel pozemské Stvoření a jeho tvory, může duchem božím přijatá vysvobozená duše mít podíl na nepochopitelném štěstí zvěčněného bytí uvnitř božího nesmírného vesmíru.

Všechna tato poučení byla lidem odjakživa poskytována od Boha osvícenými a vedenými vyvolenými lidmi. Ale protože lidé jsou příliš zapomnětliví, chycení do svých požadovaných každodenních, pro ně slastných a zdánlivě důležitých životních návyků, tak Bůh opakoval to, co jim již nesčíslněkrát oznámil během všech časových úseků. Protože Bůh miluje své tvory a chtěl by je uchránit před zánikem.

Boží duchovní svět nepodléhá zákonu prostoru a času

Chci nyní objasnit, co si lidé mohou představit pod činností, která je volná od zákona času a prostoru, kterému je pozemské Stvoření podřízeno.
Všechno, co si člověk myslí, je již silový účinek, který přečnívá přes pozemský dosah a zapojuje se do duchovního světa. Všichni lidé působí tímto způsobem do duchovního prostředí svými myšlenkami. Každý člověk si buduje během celého svého života svůj svět myšlenek, uvnitř kterého on jako duchovní bytost žije. Všechno toto lidé vědí, ale jejich zapomnětlivost je tak velká, že já jim tuto pravdu znovu musím držet před očima, abych jim na základě této poznané pravdy, mohl vysvětlit tajemství spasení z těsné pozemské klatby.
Jak dnešní lidé také již vědí, mají myšlenky v sobě spásnou moc, když pocházejí z Božího vlivu, zatím co protivné, odpor vzbuzující, Božímu přikázání protilehlé myšlenky lidskou duši snižují, přizpůsobují jí vlivu duše zvířete. Zvíře zůstává k zemi připoutané. Ale do světa Božího světla bude jen taková lidská duše povýšena, které podle zákona, že stejné stejné přitahuje, si vybudovala v sobě svět myšlenek, kterým se dokáže zařadit do světa Božího světla.
«Jen vašimi myšlenkami budete blažení.»
«Jen vašimi myšlenkami dospějete k Bohu.»
Tak promlouvali odedávna Bohem osvícení proroci ke svým o radu žádajícím žákům. Lidé si skutečně mohou sami dát odpověď na svou úzkostlivou otázku, zda oni jednou budou patřit k zachráněným, které Boží duch, jako důsledek síly Spasitele, může zachránit od zániku této planety na vyhlášenou Novou Zemi. Jen vyvolení ze všech národů země budou mít sílu své nesmrtelné duše tak dalece vybudovanou, aby všemohoucnost Boží je mohla vřadit podle jim přiměřeného plánu Stvoření na nový pozemský svět. Podle jejich

nepřetržité námahy podřídit se Božím přikázáním a za úsilí, se Bohu podle přikázání: «časové překonat, aby získali věčné» přiblížili a dosáhli síly, aby jim Bůh již na zemi zavazující zákon času a prostoru částečně uvolnil. Potom jsou vyškoleni pro spasení z těsné pozemské klatby a všemocný Stvořitel může jejich duše zachránit na jim v budoucnu odpovídající Novou Zemi. Tím lze poznat, že Boží síla uvnitř nesmrtelné duše člověka působí jinak, než zákonnost pozemského Stvoření, do které je jeho pozemské tělo začleněno.
Vyšší vývoj, z ducha Božího pocházející nesmrtelné duše, jde zjevně vpřed, přestože pozemský člověk, vázaný činností svého rozumu, nemá možnost vlastní, rostoucí sílu své nesmrtelné duše pozorovat. Netušené vývojové možnosti, které upoutávají víc a více pozornost dnešních bádavých lidí, byly předurčeny při Stvoření málo poznatelné nesmrtelné duše. Na vrozené touze člověka po zvěčněném bytí a strachu a odporu před vadnutím a nevyhnutelném pozvolném odumírání jeho pozemského těla, nechává Stvořitel poznat, že člověk je skutečně stvořený pro neobyčejnou, nepochopitelnou další existenci, když jeho orgány pozemského těla propadnou zetlení.
Neuhasitelná touha člověka, snažícího se dostat k Bohu, je obrácená na zvěčněné bytí, z čehož plyne, že sám Stvořitel mu zadal tento odpor proti pomíjivosti všech pozemských forem. Tím Bůh ruší omezení lidské bytosti uvnitř světa pozemské hmoty tím, že vložil do člověka tuto neobyčejnou touhu po nesmrtelnosti.
Tato tajemná touha lidí po zvěčněném bytí bude zjevná tím, že před Bohem zralý člověk bude hledat působení své dosažené silné duševní síly uvnitř mimozemského duchovního Stvoření. Podivuhodné tajemné duchovní spolupůsobení od sebe vzdáleně žijících lidí dává svědectví o tom, že tito lidé obdrželi od Boha sílu, aby se již částečně osvobodili z upoutání na zákon času a prostoru, odpovídající pozemským tvorům. Takoví lidé byli označováni jako Boží Svatí, když již během pozemského omezeného života obdrželi sílu jejich nesmrtelné duše tak dalece zesílenou, že byli schopni mez pozemské vázanosti občas báječně překonat. Přiblíženi na Boží duchovní Stvoření, na základě jejich dosažené duševní síly, jsou schopni vyvolení lidé také, již během jejich ještě trvajícího pozemského života, v nepatrné míře obdržet podíl na zákonnosti Božího duchovního světa. Začleněni do Božího duchovního světa, obdrží podíl na všemohoucnosti a vševědoucnosti Boží, čímž je pro ně pozemský

zákon vázanosti na čas a prostor příležitostně zrušen. Na základě jednoty Božího Bytí lze vysvětlit to, že dva Bohu uctivě sloužící nic netušící lidé, kteří podle pozemského zákona časově a prostorově daleko od sebe odděleně žili, mohou být činní za podivné spolupráce na stejném díle tím, že první člověk napsal, čemu nemohl rozumět, zatímco tisíciletí od něho oddělený druhý člověk za oslovení duchem Božím tento jím samým také nepochopený zápis může objasnit ve své duši doslovným oslovením duchem Božím.
Lidské bytosti je při jejím Stvoření Bohem ukázaný cíl účasti na síle a velkoleposti Boží. Spojeni s všemohoucností Boží, jsou lidé schopni v hloubce jejich duše překonat těsné meze jejich pozemsky vázaného života a obdržet podíl na Božím bytí. Na základě stále více a více sílící Boží síly k Bohu směřujících lidských duší, které Spasitele vskutku následují, takové lidské duše z pout této planety Stvořitel uvolní. O tom dává další vysvětlení Písmo Svaté.
K svědectví pro pravdu těchto mých závěrů byla mně sloužícím člověkem mnou, Raphaelem, Andělem Páně, zprostředkována kniha, ve které je písemně uložen obsah myšlenek učedníka Jana, přijatý z Božího duchovního světa. V této knize navrácené myšlenky, slova a zážitky byly v průběhu dvou tisíciletí zapomenuty, ale v Božím duchovním světě zůstávají uschovány, protože pocházely ze síly Boží. Na zvěčněný duševní život učedníka Jana se mohl proto tento dnes žijící člověk, s hodnotnou a tiše do Božího duchovního světa povznesenou duší podívat a zprostředkující silou Božího ducha, doslovně napsat. Není možné se dívat na tohoto dnes žijícího člověka jako na návrat učedníka Jana, protože lidský pozemský život je jedinečný.
Ovšem je ale možné, aby dnes žijící člověk, veden silou a oslovením Božího ducha, který před Bohem vzácné a zvěčněné myšlenky člověka, žijícího před tisíciletími, mohl neobyčejně přesně reprodukovat, když ho duch Boží k tomu osloví.
S Božím záměrem po tisíciletích používá duch Boží, uplynulý, v tajnosti držený myšlenkový obsah, v dřívějším čase pro Boha činného člověka, když má být pozemšťanův příliš úzce omezený myšlenkový život povzbuzen k hlubšímu, před Bohem uctivějšímu postoji vůči báječnému duchovnímu Božímu Stvoření.
Ukázal jsem za poslušné spolupráce mně sloužícího lidského nástroje, který vlastní silné myšlenky z úcty před mou Boží mocí

úplně vypnul, jakou já mám moc k působení mimo zákon času a prostoru, který je pro pozemšťana zavazující.
Názorně ukazuji lidem, jak duchovní svět Boží není vázaný na pozemský zákon času a prostoru tím, že mám moc, myšlenky člověka, žijícího před tisíciletími, přesně a doslovně reprodukovat.
Báječnější je toto Boží duchovní Stvoření, než si mohou představit lidé vázaní na pozemský zákon času a prostoru.
Bůh odedávna poučoval lidi svými osvícenými lidmi, že Bůh lidi stvořil jako existenci, která může nabýt neobyčejné duchovní síly jako úplně s Bohem spojený tvor, který se ke svému Stvořiteli pln úcty a vděčnosti vrací a může obdržet podíl na duchovním světě Stvoření všemohoucího Stvořitele.
Na příkladu, že od mého lidského nástroje nechávám mým oslovením napsat myšlenkový obsah, před dvěma tisíciletími na zemi činného učedníka Jana, předkládám dnes svědectví, že člověku při jeho Stvoření všemocný Stvořitel nabídl spoluvládu uvnitř Božího duchovního světa.

Duch Boží svědčí za pravdivost svého zákroku významnými sny nic netušících lidí

Zázrak Božího zakročení do pozemské události, jak je dochováno ve svatých knihách a spisech, působí Bůh také v dnešním čase a vykonával to ve všech dobách.
Nepochopitelná pro lidský rozum, který byl Bohem stvořen, aby stál pod zákonem času a prostoru, je činnost Božího ducha. Neboť Bůh je všemohoucí, všudypřítomný, vševědoucí a všemocný a působí mimo zákonnost uloženou pozemskému tvoru. Zázrakům Božího zakročení do pozemských událostí se od víry odpadlí posměváčkové smáli, proto se Bůh dnes jednomu člověku odhalil, aby si ho vycvičil jako použitelný lidský nástroj. Bůh vycvičil tohoto člověka k použitelnému nástroji, kterým mohl Své Slovo nefalšovaně předávat na pozemský svět. Marně se budou snažit posměšnými hovory bezbožníci bojovat proti dílu pocházejízímu z Božího duchovního světa, které Bůh vložil tomuto člověka do jeho ruky, protože použil nesčetné sny nic netušících spících lidí pro to, aby opatřil nezvratné Boží svědectví pro pravdivost tohoto Božího zásahu do lidského du-

ševního života. Mnoho stovek znatelně osvícených snů, které svědčily ve zvláštní obrazné řeči pro tento Boží zásah do pozemských událostí, bylo tomuto člověku k jeho podpoře vloženo do jeho ruky. Marně by se pokoušel pozemšťan o toto zázračné Boží působení do mnoha osvícených snů nic netušících lidí, neboť to není v lidské moci, aby od něho daleko žijícím lidem zadal sny, které v upravené obrazné řeči navazují na písemnou práci, na které pracuje člověk žijící vzdálen daleko od nich. Marně se budou lidé přirozeným způsobem snažit vysvětlit, jak známí a neznámí lidé během jejich spánku v uspořádané obrazné řeči mohou snít, co chtěl dát duch Boží, na důležitém Božím díle pracujícímu lidskému nástroji, k jeho posile ve víře ve velikost obdrženého Božího úkolu. Stovky osvícených snů známých a neznámých osob nechal duch Boží tomuto člověku zprostředkovat a on nikdy nepozbyl síly, vytrvale provádět svou nepřehlednou Boží zakázku.

Pomíjivý je tělesný život tohoto pozemšťana, neboť jeho síla se již vyčerpává. Ale nepomíjející bude tímto člověkem, statečně sloužícímu Bohu, vytvořené dílo, neboť duch Boží, který to podle Pánova příkazu vytvořil, to bude umět uchránit před zánikem.

S pomocí všemohoucnosti Boží bude toto dílo jako Boží svědectví rozšířeno po celém světě, aby se zabránilo zhoubnému vlivu bezbožníků na vyvolené duše snažící se dostat k Bohu.

Zázrak všemohoucnosti Boží, jak to Bůh v mnoha stovkách posbíraných osvícených snů nic netušících lidí nechal ukázat, nelze překřičet mocným výsměchem bezbožníků. Tento zázrak Boží dobroty jsem uložil ve spisech člověka, který mi sloužil jako nástroj. Duchem způsobené zázraky, jaké žádný pozemšťan podobným způsobem by nedokázal napodobit, byly mým lidským nástrojem napsány za mého doslovného oslovení. Bůh dosvědčuje tímto způsobem svou všemohoucnost. Ale mnozí lidé, kteří nahlédli do tohoto Božího zázračného působení, je bezmyšlenkovitě a lhostejně přecházejí.

Názorným způsobem bylo tím vysvětleno, jak dnešním lidem už chybí duševní klid a hluboké zamyšlení, aby byli schopni tento zázrak Božího působení ve svém celém dosahu pochopit a moci užitečně zužitkovat. O Boží všemohoucnosti vládnoucí lidským duším byly mým nástrojem napsány stovky svědectví a vždy zúčastněným lidem písemně předány, ale nikdy mi sloužící lidský nástroj

nedokázal ukázat, že by jeden bližní byl tímto zřejmým zázračným Božím působením otřesen a aby Bohu, který svou všemohoucnost svědecky prokázal, za jeho dobrotu poděkoval. Jen jako zábavný, zvědavost uspokojící výklad snů se zdál lidem, mému nástroji mou spoluprácí s ním, propůjčený dar. Bez povšimnutí a před Božím odhaleným zázračným působením neuctivě, přešli lidé beze slova a většinou bez poděkování k nim přicházející, od mého nástroje mým oslovením vyložené osvícené sny, aby je viděli jen jako zvědavost uspokojující, překvapující, pomíjející produkty lidské bezcenné obrazotvornosti a rychle zase vše zapomněli. Bůh se dívá na tuto podivnou bezmyšlenkovost dnešních lidí a Bůh posuzuje dnešní lidi v jejich duších, kolik v nich je ještě prostoru pro chápání a uctivé oceňování jasně před zraky kladeného duchovního Božího zázračného působení.

Zahanbeně budou mnozí lidé, kterým jsem jim Bohem vložené osvícené sny vyložil, klopit zrak, protože zameškali s velkou úctou Bohu za to děkovat, že On se jim tak zřetelně ve své všemohoucnosti projevil. Toto bezmyšlenkovité chování současných lidí se nedá vysvětlit jen nedostatečnou úctou k Bohu, neboť většina těchto lidí by odmítla podezírání, že oni jsou k Bohu neuctiví. Právě toto by ale chtěl Bůh postavit jasně před oči. Dnešní lidé by měli poznat, jak jejich povrchní myšlenkový svět je jen pokračováním jejich povrchního, naléhavého, materiálními věcmi hojně zaměstnaného způsobu života, který jim drží uzavřené dveře jejich duše k Božímu duchovnímu světu. Jen ten, kdo sebral sílu, se občas uvolnit z dnešního naléhajícího, vnějšího, všechny aktivní smysly vyžadujícího denního života, aby v němém tichu mohl v hloubce své duše poslouchat tichý Boží hlas, ten dokáže ocenit na základě dosažené Boží blízkosti jeho vlastní duše, co Bůh v dnešním čase zamýšlel ukázat zadáním a vyložením osvícených snů.

Dnešnímu člověku je uloženo mnoho zkoušek, protože nadešel čas Božího soudu nad dušemi. Mnoho lidí je přesvědčeno o tom, že lidstvo dnes stojí před Božím soudem, neboť výjimečné objevy a vynálezy, jakož i mocné hromadné zabíjení obrovských lidských ozbrojených sil na celém světě, zvrhlé války a revoluce a stejně nesmírný boj ziskuchtivosti jednotlivých lidí a lidských skupin proti sobě, všechno ambiciózní vnikání do pro pozemšťana uzavřeného kosmického prostoru, všechno tajné, podlé, ctižádostivé pohrdání

živým, bohulibým, zdravým vývojem jednotlivých lidí a národů podle životního zákona daného Stvořitelem, všechno to je zřetelné znamení, že Bůh postavil dnešní lidstvo před soud nad dušemi, pro dnešní poslední čas vyhlášený v Písmu Svatém.
Překvapeně se mnozí lidé budou dívat na tato má slova, protože ještě poklidně a v bezpečí žijí a neuvědomují si, že bezbožně žijí a myslí. Ale Bůh ví, že také tito, ještě ve velkém klidu a bezpečí žijící lidé nejsou v situaci, i přes ještě poskytovaný klid a bezpečí jejich vnějšího způsobu života, s velkou úctou hodnotit duchovní zázračné Boží působení. Jak to On v dnešní době k poučení lidí ukazuje, protože vzdělání jejich myšlenkové síly není tak daleko pokročilé, aby byli schopni duchu Božímu, který jim toto zázračné působení Boží staví před oči, prokázat úctu a Bohu za jeho dobrotu poděkovat, že se v dnešním čase tak zřetelně a láskyplně projevil.

Lidská dvojdílnost názorně dokázaná událostmi ve snu

Boží všemohoucnost dnešní člověk nedokáže během jeho vlastního duševního života jako skutečně jeho vedoucí dobrotivou duchovní moc pozorovat a jiným lidem zdravou schopností úsudku přesvědčivě prokázat, když mu Bůh neposkytne pro to pomoc, kterou potřebuje, proto by ji chtěl duch Boží dnes dosvědčit rozsáhlým zázračným působením.
Bůh chce toto své zázračné působení, lidem málo zvyklým na tichý a zamyšlený život a stojícím ve vnějších životních návycích, pro ně srozumitelným způsobem blíže objasnit, aby v nich probudil smysl pro hodnocení Božích zásahů do lidského života.
Všichni lidé ztrácejí během jejich nočního spánku svou rozumovou silou řízené smysly, zatím co se jim otevírá málo srozumitelný, zvláštní, jiný duchovní svět. Uvnitř tohoto jiného duchovního světa působí duch Boží zřetelněji než u člověka, nad kterým bdí a kterého řídí jeho rozumová síla, protože rozum jemné velení Božího ducha přehlušuje.
Jen neobyčejně namáhavá, zdlouhavá, za velkého sebezapření prováděná charakterová výchova může uzpůsobit k Bohu usilující lidí k tomu, aby také během jejich rozumem řízeného hlídaného života

ve svém nitru postřehli jemný, tichý mluvící hlas Božího ducha. Proto jen málo lidí dospělo k takové za plného vědomí probíhající Boží sounáležitosti. Ale všech spících lidí se může Boží duch dotknout, proto se duch občas duši spících lidí projevuje, aby jí poslal zprávu.
Podivnější je ale řeč Božího duchovního světa, než je lidská pozemská řeč, protože Boží duch se projevuje v obrazové řeči, kterou může lidský rozum jen obtížně rozluštit, neboť pozemský člověk žije pod jinou zákonností.
Nebešťané a pozemšťané se mohou dorozumět tedy jen tehdy, když pozemšťané seberou sílu a řeč nebešťanů se naučí.
V těchto několika slovech je zdůvodněno tajemství náboženské výchovy lidí. Kdo nezískal schopnost se vyškolit, aby porozuměl řeči Božího duchovního světa, nebude schopný bližním, Bohem vložené osvícené sny v jejich skutečném významu podchytit a jeho nitru oznámené živé Boží Slovo pro pochopení jeho bližních vyložit. Skutečně neobyčejná je pro lidský řádně fungující rozum dvojdílnost jeho vlastní podstaty. Je v ní činný dvojí duch, který střídavě jeden do druhého vzájemně zasahuje.
Nesčetné knihy byly odedávna psány o této tajemné lidské dvojdílnosti a všechna, skutečně od Boha daná náboženství poukazují na tuto podivnou vlastnost lidí, protože Bůh to tak stanovil k hodnotné výchově lidských bytostí pro vysoký cíl. Složený z jedné pomíjivosti pozemskému ztvárnění propadlé tělesnosti a podivně nepomíjející, tutéž ovládající a obývající duchovnosti. Bohem obeznámený a Bohu poslušný člověk používá jemu připadající duchovnost pro to, aby se nad pomíjející část své podstaty pozvedl, jak ho Bůh tomu učil. Pomíjející pozemské tělo je neschopné získat podíl na nepomíjející existenci.
Ale pomíjející pozemské tělo je schopné sloužit jako kosmický oblek nepomíjející duchovnosti. Všechna Bohem daná náboženství odkazují na tento, od pokročilých lidí zažitý a svědecky prokázaný zákon Stvoření, pod který Bůh toto pozemské lidstvo postavil. Velká část současných lidí ztratila smysl pro svou vlastní skutečnou duchovnost, protože jim příliš hlasitá, naléhající a proměnlivá tělesná přítomnost přehlušila a udělala neúčinné jemné duševní podněty, které z duchovní části své podstaty obdržela. Lidé mění takovým přehlušováním v nich žijící duchovnost, čímž se přesvědčivě a roz-

hodně staví pod zákon pozemského boje o život, jak to Bůh také uložil říši zvířat.
Velká část současných lidí si přeje žít jako vyšší, inteligentní, mocně své pozemské síly ovládající důstojná vyšší zvířata, protože jim na účasti, Stvořitelem vštěpené duchovnosti, v nabízeném a svědecky prokázaném duchovním světě nezáleží. Takoví lidé hodnotí pomíjející, rychle mizící pozemský život výše, než Bohem láskyplně prováděným poučováním a vedením vyškolený duchovní život, který jim Bůh nabízí k záchraně a spasení z málo povznášející situace, vázané na zemi.
Teď chci ukázat, jak se člověk může přesvědčit, co je pravdivé, co jsem ve výše uvedených závěrech chtěl ukázat. Jak jsem mohl vytvořit já, z Boha vycházející duch, s jednoduchým a nenápadně žijícím člověkem, pro všechny lidi srozumitelné poučení. Neobyčejně zřetelně jsem mou spoluprácí s tímto mně sloužícím člověkem podal nezvratný důkaz, že pozemšťan skutečně dostal od Stvořitele možnost, ne jen na základě svých tělesných vlastností žít jako pozemská plnohodnotná bytost uvnitř pozemského Stvoření, ale že Stvořitel mu také nabídl možnost, jako Duchem Božím osvícená a vedená mocná duchovní bytost se přizpůsobit «duchovnímu Stvoření světa», aby jednou uvnitř téhož dospěl k vznešené, pro pozemského člověka nemyslitelné osvobozené blaženosti.
Jako opatrný náznak této dvojnásobné, Stvořitelem nabízené, možnosti dalšího vývoje člověka si přál Bůh k dnešnímu času skrze mne ukázat a dokázat zázračným způsobem člověku vrozenou duchovnost. Jeho pozemský život probíhá dvojitým způsobem činnosti v něm žijící duchovnosti, jak jsem to ve výše uvedených závěrech naznačil. Všichni lidé, kteří žijí v duchu zdravě, používají duchovnost k hodnotnému vzdělání svého rozumu, aby zajistili a mohli prožít, pozemským tvorům uloženou zákonností, pozemskou přítomnost. Ale všichni tito lidé použijí jen část v nich žijící duchovnosti, když nebyli upozorněni na to, co jim Stvořitel nabízí druhou částí v nich žijící duchovnosti.
Opatrně pátrající lidé odedávna poznali, že v člověku, jemu většinou neznámá část jeho duchovnosti, je spojující sila, která ho může začlenit do «duchovního Božího Stvoření», o jehož zákonnosti a rozměru si on se svou rozumovou schopností nemůže udělat žádnou představu.

Podivně skrytě působí tato druhá duchovnost uvnitř lidské bytosti jako její nesmrtelná duše, která stojí před Bohem. Podivně skrytě působí tato nesmrtelná duše během lidského života řízeného sílou intelektu. Ozývá se jen několika, sotva znatelnými impulzy, pokud člověk ještě nedošel k její posile a uspořádané spolupráci zvláště disciplinovaným myšlenkovým životem. V ústraní setrvávající nesmrtelné duše jsou schopné jen málo uplatňovat vliv na řízený život lidským rozumem, proto se člověku nedostává Boží porady, kterou mu dokáže jeho nesmrtelná duše zprostředkovat, pokud se on u Boha o tuto sílu snaží. Nedbalé, zanedbané nesmrtelné duše nejsou schopné lidem zprostředkovat od Boha pomáhající, budující síly, přinášející štěstí, neboť ony nepůsobí jako Boží andělé na pozemšťanův rozumový život, ale ony mu ho zamotají jako démonicky působící, zhoubní, od Boha a jeho původního dobrotivého plánu Stvoření odpadlí duchové.

Opatrná, bohulibá výchova lidských bytostí k uctivému podrobení se Bohem odedávna dávaným pokynům a přikázáním, je nevyhnutelná pro posílení nesmrtelné duše, aby se vyvarovala své degenerace k démonické činnosti.

Nesmrtelná duše doopravdy ovlivňuje lidský myšlenkový život podle jejích osobitých vlastností. Vlastnosti jeho nesmrtelné duše mohou ovlivnit myšlenkový život člověka pro začlenění do života nebeského světa, nebo pro svět démonický, pro zanedbanou, zmatenou, neklidnou, nešťastnou, beznadějnou přítomnost, od Boha odpadlých duchů. Nešťastní, zbloudilí duchové, kteří pracují proti Božímu uspořádání, jsou povolaným vědcům studiem tisíciletí dlouhé zkušenosti, dobře známi, proto nemůžeme pochybovat o jejich skutečné existenci. Stejně tak nelze pochybovat, že existují světlí, mocní, Bohu blízcí duchové, kteří jako Boží pomocníci lidi poučují k rozvoji věčného, zbožněného bytí.

Andělé i čerti pracují v myšlenkovém životě člověka a ovlivňují ho přiměřeně k jeho vlastnímu charakteru, ať si to člověk uvědomuje nebo ne.

Překvapující a pro lidský rozum nepochopitelná je lidská opravdová existence, i když to nechtějí nesčetní dnešní, zcizení, naléhající, neúčelní, matoucí, k Božímu tajemnému Stvoření lidské bytosti neuctiví a nevědomí lidé věřit.

Dnešnímu člověku k poučení o vznešeném tajemství člověka a v

něm žijící nesmrtelné duše byl Bohem přikázán a proveden zázrak, kterým může být dokázána, při přesném pozorování, ode mne zobrazená dvojdílnost lidské bytosti. Bůh si přeje, aby zodpovědní pro Boha pracující, přemýšliví, prozíravě posuzující vědci pracovali dnes na tom, aby toto Bohem nabízené a jasně nepřehlédnutelné zázračné působení bylo použito k poučení a obrácení od Boha a jeho výchovy odpadlého, nevědomého davu lidí. Bůh si přeje, aby ještě nevědomému bloudícímu davu lidí byla v plánu Stvoření plánovaná duchovnost lidské bytosti na základě těchto dnes Bohem ukázaných zobrazení a výkladů snů, položena před zraky, aby byli schopni úsudku o další cestě, zdali chtějí jít pro nebo proti blahu jejich nesmrtelné duše.

Jako poselství pro období velkého Božího soudu nad dušemi má být viděno a zužitkováno, podle vůle Boží, toto zázračné působení na snech nic netušících spících lidí. Ztracené lidi, zbloudilé, nemyslící a přecházející Boží tajuplné Stvoření lidské bytosti, vlastní vinou zcizené dnešním životním hnacím mechanismem Stvořitelem zamýšlené jejich Boží povolání, by chtěl Bůh prostřednictvím důsledného poučení o opravdové povaze jejich vlastní duše vyjasnit, ještě než propadnou Božímu soudu a budou ztraceni.

Vědci mají ukázat, jak činnost nesmrtelné duše člověka na onom světě je volná od pozemského zákona času a prostoru, protože působí pod jinou zákonností, jako je tato, pod kterou žije v bdělém životě na svou rozumovou sílu vázaný člověk.

Tímto Bohem dnes uspořádaným výkladem stovek osvícených snů nic netušících a prostorově vzdáleně žijících lidí si přeje Bůh předložit nezvratný důkaz o tom, že lidská nesmrtelná duše je existence, kterou vložil do jiného světového řádu, než je v rámci pozemského Stvoření vázaný smrtelný člověk.

Všechen tělesný život je podléhající zkáze, ale nepodléhající zkáze je v těle žijící duchovní život.

Na důkaz pravdivosti tohoto Božího zákona je nastavené toto dnes Bohem stanovené zadávání a výklad snů.

Snící člověk není schopen vykonávat kontrolu nad svým sněním, protože jeho rozumová činnost je během jeho spánku vypnuta.

Snící člověk je podřízen jiné zákonnosti, kterou může být poznán jako nositel nesmrtelné duše, která není vázaná na zákon času a prostoru pozemského Stvoření.

Zbožňující, od pozemského zákona prostoru a času zbavená existence, jako pro lidský rozum nepochopitelné Boží duchovní Stvoření bude tímto Bohem stanoveným zadáváním a výkladem snů dokazována lidské bytosti přizpůsobená druhá existence.
Bůh si proto přeje tímto dnes ukázaným zázračným působením, stovkami osvíceného snění vyhodnotit tak, aby obnovil pravdivou důstojnost pozemšťana jako Bohu příslušející věrný obraz Boží.

Bůh vyjasňuje jak bude soudit

Začal velký boj duchů, jak ho Pán pro tento poslední čas předpověděl. Tento boj duchů se bude konat skrytý před zraky lidí, neboť se odehrává uvnitř duchovního světa.
Většina dnešních lidí se na tato má slova bude dívat bez porozumění, protože si neuvědomují, že v nich také žije duch, na tomto boji duchů nějakým způsobem účastněný, buď aktivně nebo nečinně. Tento v člověku žijící duch, který ho hlídá a nepozorovatelně vede, je většinou skrytý před jeho rozumovým myšlením, proto člověk všeobecně o něm nic neví. Skrytý před lidskou návykovou myšlenkovou schopností, působí tento duchovnímu světu přiřazený duch nepozorovatelně na jeho myšlení a jednání. Jen ve vzácných případech se může člověk opatrně dorozumět s tímto v něm žijícím duchem. V takových případech pociťuje člověk zákrok nadpřirozené moci do jeho života a udivený a otřesený přemýšlí o takové záhadě. Všeobecně dnešní lidé vědí málo o tajemství jejich vlastní existence, neboť plán Stvoření, podle kterého Bůh lidi stvořil, žádá nejprve důsledné vzdělání rozumového běžného myšlení a mravní zralost, dřív než by Bůh člověku poskytl vědomou spolupráci s duchem žijícím v něm. Jen ve výjimečných případech již prováděli lidé takovou spolupráci zřetelně znatelným způsobem pro své bližní. Těmito pokročilejšími lidmi byl vytvořen příklad pro možnost uspořádané a pro vyšší vývoj člověka plodné spolupráce lidského rozumového běžného myšlení se skrytým v něm dlícím duchem. Tento, v člověku žijící duch, není vázaný na svět pozemské materie. Je začleněn do Božího duchovního Stvoření a je podřízen zákonům duchovního světa.
Ti již pokročilejší lidé používají často symbolické obrazy, aby jejich ještě nevědomým bližním nějakým způsobem zprostředkovali

pochopitelnou představu o tom, co samo o sobě pro lidský rozum je nepředstavitelné. Tak mluvili o nebi a pekle, ve kterých duchové tráví svůj od pozemského světa oddělený příslušný způsob života. Bez porozumění bude většinou dnešních lidí pohlíženo na takové symbolické popisy situace lidských duchů uvnitř Božího duchovního světa a často se jim budou smát a pyšně vysmívat. Bez porozumění bude většinou dnešních lidí pohlíženo na takové symbolické představy, protože si neuvědomují, že oni sami takového ducha v sobě nesou, který není vázaný na svět pozemské materie. Tito nedůvěřiví lidé překvapeně poznají, že oni sami jsou bytost, kterou Bůh stvořil pro dvojitý způsob existence, když budou pozorně přemýšlet, jak jejich běžný rozumový způsob myšlení je vypnut, zatímco jejich tělo spí. V tomto případě je lidský duch schopen se ukázat tím, že on tvoří názorné představy, na které si člověk po procitnutí může vzpomenout. Lidem se jinak většinou v rámci širokých oblastí světa snů ukazuje jejich nevědomý duch. Podle stupně jeho vlastní zralosti a zralosti člověka, kterého vede, působí na něho tento duch sny. Chaotické, nesouvislé, bezvýznamné nebo úplně zhoubně působící sny nechávají poznat ještě nezralého a neuspořádaného ducha jako původce.

Opravdové Boží podívané v neobyčejných podobenstvích, hodnotné a pravdivé předpovědi nebo varování ukazují na již zralého a uspořádaně pracujícího ducha.

Vzrušující jsou ale Boží Zjevení, které duch takového člověka zprostředkuje, kterého Bůh používá jako nástroje, aby lidem jejich situaci jako tělesné a zároveň duchovní existence ujasnil, protože jsou způsobilí součastně žít, jak v pozemské, tak také v mimozemské oblasti přítomnosti. Bůh umožňuje lidem dnešního času pozorovat svého vlastního ducha, protože si přeje, aby dnešní lidé měli vyjasněnu pravdivou povahu jejich vlastního ducha.

K názornému poučení o působení a vlastnostech v člověku žijícího ducha bylo Pánem předurčeno písemné dílo. Na podobě tohoto písemného díla by měli lidé poznat, jakého druhu lidský duch je, když člověk dosáhl zralosti pro uspořádánou spolupráci s ním. Prvním předpokladem k takové uspořádané spolupráci člověka s v něm žijícím duchem je zodpovědná a uspořádaná práce jeho vyškoleného intelektu. Jen málo lidí bylo schopno, provádět úplně uspořádánou a pro ostatní lidí překontrolovatelnou spolupráci s jejich v nich ži-

jícím duchem, proto dnes existuje velká nevědomost většiny lidí o opravdové povaze jejich vlastní existence. Bůh zakazoval lidem ještě dotud zřetelné odhalení tohoto tajemství, pod nímž oni nic netušící prožívali svůj pozemský život, aby mohli pracovat jenom na vzdělání svého rozumu. Když člověk svou rozumovou činnost ještě nevyškolil tak daleko, aby mohl provádět Bohem v jeho plánu Stvoření určenou úrodnou a před Bohem zodpovědnou spolupráci s jeho v něm žijícím duchem, nemůže jeho duch také úspěšně s ním spolupůsobit. Když člověk žije ve svém myšlení zmateně, odpadlý od Boha a Jeho přikázání, bude jeho, v něm žijící lidský duch, zmateně a odpadlicky od Boha k němu hovořit. Před Bohem popletený a odpadlý duch bude člověku, s kterým je sloučen, stejným způsobem zasílat matoucí a od Boha a Jeho přikázání odpadlé myšlenky a bude ho klamat a obelhávat a pozvolna vést do záhuby. Všichni lidé jsou pod vlivem a oslovování v nich žijícího ducha, ať si to uvědomují nebo ne.

Málo lidí si uvědomovalo toto spojení s jejich je střežícím a vedoucím duchem, protože jejich síla rozumu nebyla tak dalece připravena, aby byla schopná na tiché a opatrné podněty jejich ozývajícího se ducha odpovídat.

Dnes chce Bůh vidět lidi poučené, že Pánův soud nad jejich dušemi sami mohou zjistit, když si opatrně, podle v tomto písemném díle daném příkladě, vyzkoušejí a doslovně se v duchu spojí se svým v nich žijícím duchem. Obdrží-li Bohem uspořádáné, poučné, uctivé oslovení, tak by měli Bohu poděkovat za přízeň, že obdrželi znatelnou pomoc jejich zářivého anděla. Ale když člověk obdrží zmatená, neuspořádaná, lživá, svádivá a od Boha a jeho přikázání odpadlá, nesmyslná oslovení, měl by ihned spojení se svým duchem přerušit, neboť tento ještě nedosáhl osvícení ze světa Božích duchů a jako chudobný a odpadle fungující duch by ho mohl svést a zradit a přivézt do záhuby. Poučen o své skutečné situaci před Bohem, měl by pokorně své myšlenky očistit od všeho, co ho před Božím zrakem zatěžuje. Plnou silou byste měli usilovat, svou nevědomost, svou odvrácenost od Boha a všechny nectnosti, které můžete na sobě pozorovat, překonat, abyste byli zralí pro osvobozenou, bohulibou spolupráci s vaším poté báječně osvíceným a vedoucím duchem.

Všichni lidé, kteří takové užitečné spolupráci s duchem v nich žijícím dosáhli, se stanou předchůdci nového lidstva, vyhlášeného

nového Jeruzaléma a budou Bohem střeženi, posilněni a vedeni kupředu, jak to předvídá Boží plán. Pozemský život za nepřetržitého osvícení Bohem je ten vysoký cíl, ke kterému chce Stvořitele lidi přivést podle plánu, který Bůh odhalil mnohými lidmi sloužícími jako Jeho nástroje.
Když Bůh poslal Spasitele mezi lidí, tak On ohlašoval svým živým příkladem a svým slovem, zřetelným způsobem, lidem opravdový účel jejich života, aby prožili pozemský život za nepřetržitého osvícení Bohem, a tím ho dokázali překonat. Ale lidé jen málo rozuměli Spasitelovým slovům a příkladu, protože jejich rozum ještě nebyl dostatečně připravený pro chápání toho, co Pán mnoha tajemnými slovy ohlašoval. Před několika lidmi ohlásil Pán kdysi nad dušemi soud Boží, ale před zraky všech lidí se projevuje soud Boží dnes. Již začala příprava na strašlivý Pánův den, který Pán vyhlašoval pro dnešní poslední ze sedmi předpověděných časových úseků, tím že dvě strašné války přinesly zoufalství postiženým lidem.
Začal čas soudu, který Pán ohlašoval a celé lidstvo zcela rozčileně hledí na přípravy, které platí třetí mocné válce, která přinese nepředstavitelné zpustošení země. Pozemšťané ztratí všechno, na čem jejich srdce visela, neboť ničivé násilí, kterému budou vydáni, zničí všechnu naději na obnovu jejich nešťastného pozemského bytí.
Samotná zmatená beznadějnost jejich existence na zpustošené zemi dožene přežívající lidi k zoufalství, protože nikde neuvidí záchranu. Potom se Pán, velikánský, před zrakem těchto lidí napřímí a oni zaslechnou jejich vnitřním sluchem Jeho slova: «Vidíte, Já jsem vám to předpověděl. Ale nevěřili jste mým slovům a pokračovali ve vašem bezbožném způsobu života. Zapomněli jste, že jsem přišel na pozemský svět, abych vás poučil o vás samotných a o Bohu. Ale vy jste mne neposlouchali a vysmívali se mým služebníkům. Usilovali jste vší silou o pomíjivé štěstí a pomíjivý požitek, zatím co jste mé poučování k dosažení nepomíjivého štěstí považovali za bezcenné. Zhola nic vám dnes nezůstalo z toho, co jste s tak velkou námahou vystavěli, neboť zemi máte zpustošenou. Zubožení na těle a na duši tu stojíte a upřeně hledíte s vyhaslýma očima na to nic. Pozemská pomíjivost je vám ukázána s obrovskou násilností před zraky, přesto myslete na má slova, která hovořila o nepomíjejících hodnotách. Ale když si uprostřed zpustošené země vzpomenete, se zoufale se ženoucími bližními, na má kdysi mluvená slova, bude to

příliš pozdě, abyste se ještě mohli obrátit na vykročené cestě, která vede do zkázy. Uprostřed zoufalých, hrůzou zblázněných bližních a vlivem pomalého a hrůzyplného odumírání vašeho pozemského těla už nebudete schopní dosáhnout klidu duše, kterým byste mohli dosáhnout spasení mým živým slovem. Příliš zapomínáte a přecházíte má vážná varování a příliš lehkovážně pokračujete ve vašem bezbožném způsobu života, než abyste se ještě chtěli dívat na mne, který by vám chtěl ukázat cestu z pozemské temnoty do světla Božího světa. Kdo mě popírá a kdo opovrhuje cestou, kterou jsem ukázal, nebude moci nalézt záchranu v čase velkého soudu na zemi.»

Nepředstavitelná pro dnes ještě nic netušící žijící lidi, bude změněná situace, do které se dostanou v době velkého Božího soudu nad jejich dušemi, o které Pán varovně mluvil. Bůh neodvrátí od lidí jejich zoufalství, když uplyne čas, ve kterém mohli ještě v sobě vzdělat cennou sílu své nesmrtelné duše.

«Nikdo jim nemůže přinést vysvobození z útrap v čase soudu na zemi, když oni sami zanedbali včas uspořádat a posilovat duševní sílu mým slovem a mým příkladem.

K světlu Božího světa, nesen stoupající nesmrtelnou duší opouští mnou zachráněný člověk tento pozemský svět jako vysvobozený duch, který naplněn štěstím se začlení, jak to bylo v Božím plánu předpovězeno, do mé věčné říše.

K světlu Božího světa, nesen stoupající, mnou posílenou nesmrtelnou duší, opouští spasený lidský duch pln štěstí tento pozemský svět, aby se těšil ze štěstí pod mou vládou na nové zemi.»

Jako velké Boží tajemství vyhlášuji lidem jménem Pána Nový Jeruzalém, symbol pro nové Boží Stvoření. Všichni lidští duchové, kteří byli Božím soudem ověřeni jako upotřebitelní pro jejich zařazení do oznámeného nového plánu Stvoření, budou v času soudu v klidu odděleni od zpustošeného pozemského světa, protože je Božího milosrdenství osvítí a bude posilovat. V důvěře opustí tito vysvobození lidští duchové tento pozemský svět, aby se shodně s Božím plánem zařadili pod zákon nového lidstva na nové Zemi. Vysvobozeni z pozemských nesnází budou Stvořitelem tyto vyvolené duše použity, jak oznámil, pro nové Boží Stvoření, které Pán označil jako jeho říši, která není z tohoto světa.

I přes zmatený čas a chaos je podle Božího plánu připravován «Nový Jeruzalém»

Boží soud nad dušemi, který Pán ve Zjevení učedníka Jana předpověděl jako závěr sedmého období, se stává nyní před zraky všech patrnou realitou. Tento Pánův soud je jiný, než si stoupeneci církve Krista mohou představit, neboť se přihodí jen potají jako málo povšimnutelný proces.

Dnes přichází tento proces ke svému závěru, proto ho Boží duch odhaluje před zraky všech. Bez velkého povšimnutí, používá Bůh jednoho člověka, aby bez zasahování svých vlastních myšlenek doslova napsal vše, co k němu Boží duch v hloubce jeho pokojné duše říká. Tímto způsobem zprostředkovává Boží duch písemné dílo, jak to bylo Pánem předurčeno pro dnešní čas konce sedmého, Pánem předurčeného období. Předáním tohoto písemného díla dnes žijícím lidem, zahájil Bůh soud nad jejich dušemi.

Marně budou církvi Krista podřízení Boží vzdělanci proti tomuto z nebeského světa pocházejícímu písemnému dilu bojovat, aby je zničili. Marně bude také zkoušet každý jiný člověk tuto písemnou práci, ležící v rukou tohoto člověka, dokazovat jako vědomý nebo nevědomý výmysl, neboť Bůh se postará, aby člověk držící toto písemné dílo ve svém vlastnictví obdržel tolik Božích důkazů, že on je jen zcela neúčastněný lidský nástroj Božího ducha, aby také mocný a učený kritik nedokázal jeho Bohem zasílané příkazy zpochybnit. Vzrušeně se budou dívat církevní vzdělanci na tohoto prostého a málo vzdělaného člověka, který má Boží Zjevení, které Boží duch před dvěma tisíciletími zřetelným obrazným způsobem ohlásil učedníku Janovi v tajuplném Zjevení.

Církevní vzdělanci shledávají za neslýchané a odporující pořádku, že Bůh nábožensky nevyškoleného, žádnému náboženskému společenství podřízeného člověka vyvolil k provedení tak mocného úkolu, který on vykonával jeho vlastním nic netušícím jednáním za vedení Božího ducha. Bez nejmenšího tušení strávil tento člověk čtyřicet let svého života ve vnitřní rozmluvě s Božím duchem pro něho zřetelně odhaleným, aniž by mu bylo jasné, že on touto nepřetržitou vnitřní rozmluvou ve dvou, s Božím duchem, názorným způsobem živě ukázal, co ve Zjevení daném učedníku Janu ohlásil.

Všichni lidé, kteří ještě kladou důraz na cestu jejich duše k Bohu, mohou díky knihám a spisům, které položil Bůh do ruky tomuto člověku k jeho vlastnímu vzdělání pro jistou spolupráci s Božím duchem, aktivovat cestu, jak by se sami vzdělali, aby se směli brzy připojit na Božího ducha.
Jako nositel a vykonavatel příkazu, který mu Pán dal, uskutečnil Boží duch k dnešnímu času svým zřetelným zákrokem do duchovního života člověka, co před dvěma tisíciletími učedník Pána napsal. Zjeveno v něm bylo, že Pán v době konce času zašle církvi Krista poselství. Protože sedm předpovězených časových úseků již přešlo, sestoupil sám apoštol tohoto poselství z nebe, jak to můj nástroj ve svých spisech zřetelně popsal. Těmito událostmi je splněno, co Pán vyhlásil. Chci nyní ukázat, jak se nyní započaté nové období projevuje před zraky všech, aby se lidé nezmátli chaotickými účinky, které mohou již v rámci dnešní všeobecné situace na světě zřetelně pozorovat. Pryč jsou tiché časy, ve kterých se lidé v tichu mohli věnovat převážně vzdělání jejich nesmrtelné duše, neboť boj o tvorbu a udržení zajištěného a pokojného způsobu života nebyl ještě tak, jako je to dnes, zvrhle zcizen, hlučně a naléhavě ubíjejíce v člověku duši.
Lidé žili dříve pokojně a více pohřížení do sebe, pročež měli možnost, tajuplným projevům v nich žijící nesmrtelné duše věnovat hlubší pozornost, než jsou dnes žijící lidé obecně schopní.
Dnešní, velké mase patřící člověk energicky a egoisticky bojuje za způsob života, jaký potřebuje pro jeho vnější, příjemně rozptýlený, matoucí, různorodý, od Boha a hlubšího vzdělání duše odvrácený způsob života. V dnešní době zdánlivě nad Bohem mocně vítězí kníže tohoto světa, neboť čas se změnil. Marně se bude Kristova církev pokoušet znovu získat svou dřívější moc nad dušemi dnes od ní odpadlých nebo do sebe uzavřeně žijících lidí, neboť čas se změnil. Jen všemohoucí Bůh se nemění.
Boží duch energicky uchopí ještě také dnes člověka, který pro Boha v sobě nese upotřebitelný duševní život a klidně ho vyškolí pro své účely, když se lidská duše prokáže jako vnímavá pro Boží podněty a když lidský rozum dokáže naprosto seřadit a před Bohem uctivě na tyto Boží podněty odpovídat a zpracovávat je, aniž tím utrpí lidský rozumný společný život s jeho bližními.
Mnoho takových skrytě působících Božím duchem osvícených lidí

žije v dnešním čase uprostřed hlučnému, naléhajícímu, zmatenému, zcizenému způsobu života propadlých bližních, aniž by něco z tiché Boží sounáležitosti těchto skrytých Božích nástrojů postřehli. Pozvolna bude Boží duch všechny, jemu skrytě v úctě oddané, lidské nástroje svojí všemohoucností stále nápadněji podporovat a přenášet na ně síly, které budou u ostatních lidí vzbuzovat údiv. Tito Božím duchem vedení a osvícení lidé budou mocněji nenadále stát před svými nepoučitelnými, vnějším bytím spoutanými bližními a tato nenadálá hádanka před jejich očima je bude nutit k přemýšlení. Stále více lidí se tajně odloučí od velkého davu pohrdačů Bohem, protože jim povrchní společenství už nepostačí pro jejich hledání smyslu života.
Tímto klidným a jistým způsobem se bude pozvolna z dnešního lidstva vytvářet Bohem předurčené budoucí lidstvo, jak již Bůh ve svém plánu před tisíciletími ohlásil.
Jako «Nový Jeruzalém» bylo toto v budoucnu vzniklé Nové lidstvo ohlášeno ve svatých spisech starého a nového času. Proto se v dnešní době ještě k Bohu a Jeho pokynům a přikázáním věrně stojící přívrženci starých tradic mohou silným duchem postavit proti zmateným, každý život ve víře silně a jízlivě odmítajícím bližním.
Boží duch splní slib, vyhlášený vyvoleným ve svatých knihách, že je na základě jejich Boží silou vyškolených nesmrtelných duší ze zmatené sféry Země vysvobodí a upravené neobyčejným kosmickým zákonem přenese na Novou Zemi, přizpůsobenou jejich vlastní duševní síle .
V dnešní změněné době by chtěl Bůh lidstvu zaslat poselství, kterému by všichni lidé, žijící mezi všemi národy země, mohli rozumět. V budoucím Novém věku se budou pozvolna měnit všechny tradiční formy života, navíc také dochované náboženské formy a zvyky se budou měnit. Bůh chce přeměnit toto pozemské lidstvo v jednotnou lidskou rodinu, aby zlořečené, před Bohem hříšné vzájemné utlačování a vraždění jednotlivých lidí a národů mezi sebou ustalo.
Jako bude Božím přikázáním spojené v jednotě a Božím pokoji žít spojené lidstvo, bude jednotlivý člověk vychovaný k tomu, aby již neznamenal, jako dříve, svou bezohledností a sobeckostí, nebezpečí pro své slabší bližní, kteří ho obklopují nebo jsou mu podřízení a nechtějí bojovat. Před Bohem a bližními nezodpovědně a egoisticky jednající nevychovaní lidé, budou všichni vyloučeni ze společen-

ství Nového lidstva dokud celé lidstvo nedosáhne cíle, který Bůh již před dávnými časy naznačil jako předurčený «Nový Jeruzalém». Tento Boží plán, podle kterého bude budoucí lidstvo žít, je sepsaný v Bohem zprostředkovaných spisech. Proto všichni lidé se mohou z toho poučit, jak bude společný život lidi tohoto nového lidstva na nově utvořené Zemi probíhat.
Jen krátký přehled o průběhu života Nového Lidstva byl člověku, který za dnešního času slouží jako poslušný nástroj, vložen do jeho rukou k šíření mezi jeho bližní.
Jako Bohem vytvořené Nové Lidstvo, které žije v Božím míru, které si dnešní člověk nemůže představit, protože žije ohrožován ve stálém strachu a starosti před samolibostí nebo zlomyslností nebo vražednými úmysly bližních, je před zraky všech zobrazen změněný život příštího lidstva.

Bůh odevzdává lidem jako poslední varování k poučení výborně vytvořené písemné dílo

Bůh chce dnes znovu zaslat lidstvu Zjevení. Báječně vzniklo toto Zjevení, neboť bylo vypracováno od dvou lidí, kteří byli od sebe daleko odděleni časově a prostorově.
Neslýchané je toto Zjevení, jaké Bůh kdy lidstvu předal, neboť lidstvo v dnešní situaci vyžaduje mocný Boží zákrok, protože jinak zhoubné vlivy bezbožně myslícího mocného množství lidu by mohly dobýt vítězství nad odedávna zřetelně patrnou dobrotivou budovatelskou Boží prací, na k němu otevřených duší vyvolených, vybraných, Boha milujících a ctících lidí.
Všichni dnes žijící lidé budou dáni Bohem k soudu prostřednictvím jejich duší, jak to oznámil v Písmu Svatém pro nynější konec času.
Na konci sedmého časového období ve Zjevení učedníka Jana Pán předpověděl, že by chtěl přijít, aby soudil duše.
Pán chtěl dokončit Boží svědectví na konci sedmého období, aby Boží silou dále nevedené, mocné, od víry v Boha odpadlé zástupy lidu ještě obdržely příležitost, svůj bezmyšlenkovitý, lehkovážný, jejich nejvzácnější spásu duše promarňující způsob života přešetřit, aby nalezly cestu zpět ke Stvořitelem nabídnutému tajuplnému, zbožňujícímu způsobu života za posilujícího vlivu Božího ducha.

Hodně zanedbaný a nevědomý tráví většina dnešních lidí svůj cenný pozemský život, aniž by si uvědomovali, že se jim vytrácí neobyčejně vzácné duchovní dobro, které jim Stvořitel vyhradil a přál si, aby se zařadili do nepomíjejícího, neobyčejného, svobodného, v Bohu sjednoceného způsobu života.
Nepochopitelné pro lidský pozemský rozum je v nich žijící tajemné působení jejich vlastní nesmrtelné duše, kterou Bůh stvořil jako duchovní bytost nevázanou na pozemský svět.
Pro pozemskou osobu, ponořenou do všedních záležitostí dne a odpadlou od Boha nepozorovaně mizí život a působení jeho nesmrtelné duše, proto se vysmívá, když ho, vědomi své odpovědnosti před Bohem, Boží služebníci upozorňují na jeho odpovědnost vůči své nesmrtelné duši.
Mnohému zbloudění národů a životů jednotlivců by mohlo být zabráněno, když by si každý pozemšťan uvědomil svoji skutečnou jemu od Stvořitele danou důstojnost jako duchovněmaterielní existence, která nezmizí, když pozemské tělo propadne tělesné smrti. Lidská nesmrtelná duše dokáže přenášet neslýchanou duchovní sílu k ní otevřenými smysly, o čem jsou schopni nabídnout veřejnosti, po tajemství Stvoření pátrající učenci, od Boha získané rozsáhlé vědomosti.
Bůh nechává dnešní učence nahlédnout hluboko do tajemné činnosti v člověku žijící nesmrtelné duše, aby zabránil nezvratným způsobem nebezpečnému atheismusmu velkého množství současných lidí.
Ale lhostejně a bez zájmu zamítají nesčetní lidé také tato silná, Bohem žádaná poučování Bohem osvícených vědců a pokračují v jejich bezbožném životě. Marná byla pro tyto lidi Pánova smrt na kříži, neboť On dosvědčil svou smrtí a skutečností jeho Zmrtvýchvstání, po opuštění jeho pozemského těla, velkou moc nesmrtelné duše, žijící v člověku.
Pán dosvědčil lidskou pravdivou podstatu tím, že se mnohokrát lidem ve své nesmrtelné duši ukázal jako už zákonu času a prostoru nepodřízená, do Božího duchovního světa začleněná, mocná duchovní bytost.
Lidé byli vyzváni k následování Krista. Jen málo bylo schopno sebrat sílu a Pána vskutku následovat. Bůh chce lidi dnes jen ještě trochu vzrušujícím způsobem upozornit na tajemství jejich nesmr-

telné duše.
Opatrně a přehledně by chtěl Bůh předložit svědectví o tom, že Bůh duše lidí hlídá, a že Bůh může člověka uchopit, aby jeho nesmrtelnou duší vykonával zázraky. K tomuto účelu uchvátil Boží duch prostého, málo od svých bližních rozdílného člověka a vycvičil ho přesně kontrolovatelným způsobem k tomu, aby k němu docházející oslovování Božím duchem svědomitě a přesně sepsal.
Ochotně a ukázněně dokázal tento člověk během čtyřiceti let svému uvnitř oslovujícímu sympatickému Božímu duchu sloužit jako spolehlivý píšící nástroj. Tímto způsobem bylo možné, že duch Boží mohl během této doby na základě skoro denně s tímto člověkem písemně vedenou rozmluvou ve dvou, vytvořit Boží dílo, které bylo v písmu Svatém tajemným způsobem oznámeno jako událost, která se dnes, na konci času, bude odehrávat před zraky všech. Bůh mocně zasáhl do klidného života tohoto člověka a vyškolil ho k jistému a spolehlivému Bohu sloužícímu píšícímu nástroji.
Na základě následné spolupráce Božího ducha s tímto mu sloužícím člověkem, vznikla v průběhu čtyřiceti let písemná práce, kterou Bůh předurčil pro tento dnešní čas. Tato písemná práce je sestavena přesně podle plánu, který Boží duch v Písmu Svatém nechal předložit učedníkem Janem.
Bůh se dosvědčil před lidmi tímto, před zraky všech znatelným, zásahem do duševního života člověka jako tentýž duch, který doslova diktoval texty učedníka Jana, které tento učedník v Písmu Svatém napsal a které zůstaly neporušeny až do dnešní doby. Svatý Boží duch se dnes zřetelně odhaluje jako poskytovatel Zjevení, které učedník Jan napsal a zároveň jako poskytovatel dnešního výkladu oněch textů tohoto tajemného Zjevení, které by dnes mělo být Bohem vysvětleno. Tento člověk byl Bohem vyvolen jako pro tento výklad nutná pozemská osoba, přes kterou Bůh podrobný zápis celého dnes existujícího Božího Zjevení umožnil.
Dnešní pozemská osoba musela být použita jako učinkující v popisovaných názorných příbězích dosud nesrozumitelného Zjevení učedníka Jana. Tímto způsobem chtěl Bůh vytvořit svědectví pro svou všemohoucnost. Co Boží duch, který vytvořil učedníku Janovi neobyčejně obraznou podívanou, dnes pod jeho vedením poslušnému člověku, během dlouhého času, živou, skoro nepřetržitou rozmluvou, umožnil pozorovat, je výklad dvou tisíciletí zachovaných

nesrozumitelných textů důležitého místa ve Zjevení daného učedníku Janovi.
Během období skoro dvou tisíce let nebylo toto místo vysvětleno, protože živou událost, na kterou se tato názorně popisovaná událost vztahuje, ještě pozemský svět nevytvořil. Ještě nikdy nevedl Bůh svou všemohoucnost a vševědoucnost a všudypřítomnost podobným názorným a lehce pro lidi kontrolovatelným způsobem před zraky, jak to v dnešním vysvětlení tohoto místa ve Zjevení nabízí.
Dva lidé, tisíciletí navzájem odděleně, nechal Bůh pracovat na stejné úloze tím, že jeden člověk nic netuše napsal, čemu nemohl rozumět a tím, že druhý nic netuše provedl, co nemohl pochopit a co onen skrytě napsal tajemnou obraznou řečí. Nepřátelští lidé se budou snažit rozčileně a urážlivě před zraky všech umlčet tuto dnešní odkrytou spolupráci těchto dvě tisíciletí navzájem oddělených lidí, jako bezcenné a směšně smyšlené a pro zázraky hledající nevědomé lidi svádějící a působivé. Ale Boží duch toto prohlédl a takové očekávané urážlivé útoky, ještě zmateně pracujících vědců, již mnoha dnešními podobnými případy vyvrátil. Ještě dřív než se ukázal zápas vědců proti dnešnímu vysvětlení tohoto dosud ještě nesrozumitelného místa ve Zjevení daném učedníku Janovi, vytvořil Bůh již nezvratné svědectví pro to, že duch Boží má moc, dvě tisíciletí od sebe navzájem oddělené lidí nechat tímto způsobem spolupracovat a předložil svědectví tím, že vložil velkému množství nic netušících lidí sny, které v zřetelně znatelné obrazné řeči dosvědčily, že tento Bohu sloužící člověk potají pracuje na Boží zakázce.
Žádný pozemšťan nemá moc, známým i neznámým lidem, prostorově od něho odděleně žijícím zadat sny, které v tajuplné obrazné řeči dosvědčují úkol, na kterém on sám potají pracuje.
Jen Boží duch, který je všudypřítomný, vševědoucí a všemocný, má moc, taková svědectví opatřit a jich stovky bez vyzvání, tiše a nenápadně předat sloužícímu lidskému nástroji. Ještě nikdy nebyl nenápadně a tiše žijící prostý člověk takovou hojností Božího svědectví překvapen a zdolán, jak to tento nyní již zestárlý člověk během dlouhého času zažíval a on Boha poté pokorně prosil, aby mu další závazek k výkladu takovýchto osvícených snů odebral, protože to jeho lidskou sílu, před touto přemírou písemné práce, vyčerpává. Duch Boží splnil svému lidskému nástroji tuto ve vší skromnosti přednesenou prosbu a přerušil toto tři desetiletí mnohými lidmi po-

zorované prováděné zázračné Boží působení vloženými osvícenými sny nic netušícím lidem.
Jako předem Bohem daná odpověď na očekávané útoky vědců může být viděno toto uskutečnění Božího zázračného působení stovkami osvíceného snění nic netušící lidí k dosvědčení pravosti Boží práce tohoto sloužícího člověka.
K důkladnému poučení současných od víry odpadlých lidí o ještě málo respektovaném tajemství nesmrtelné duše člověka, uložil Pán jednomu člověku sepsat podrobnou zprávu o tajemství jeho vlastní nesmrtelné duše.
Překvapivě nevědomý, protože nebyl žádnou církví náležitě vychovaný, ale stojící naprosto pod Božím osvícením, kterého se mu dostávalo od nejranějšího dětství, strávil tento člověk svůj pozemský život jako pověřenec Boží. Na zkušenostech tohoto člověka po dobu jeho Bohem předepsaného dlouhého pozemského života, chtěl Bůh dnešním lidem dát názorné poučení o tajemství v každém člověku žijící nesmrtelné duše.
Dočista nic netušící o svém obdrženém Božím pověření, se tento člověk domníval právě tak žít jak jeho bližní, mezi které ho Bůh postavil a kteří před jeho očima žili. Ale nepřetržitě se viděl postaven před mimořádnou, nápadnou situaci, kterou ho jeho nesmrtelná duše nevědomky nutila k neobvyklému způsobu života, jak to Boží příkaz vyžadoval a kvůli kterému ho jeho duše ovlivňovala. Tělesně a duševně ovlivňovala nesmrtelná duše tohoto člověka, čímž se měl učit překonat pozemský svět, aby se přizpůsobil zákonům nebeského světa. Duše tohoto člověka stále zřetelněji znatelně zasahovala tajemným způsobem, když se vydával v nebezpečí, že by odpadl od Pánem daného Božího příkazu, pro něho samotného neznámého, aby žil podobně, jako viděl žít všechny ostatní lidi.
Nesmrtelná duše tohoto člověka, zodpovědná Bohu, ovlivnila svým vlivem jeho fyzický život a zabránila jeho úsilí o lidský šťastný pozemský život, čímž tohoto člověka přivedla k osamělému a zamyšlenému způsobu života. Právě toto ale byla základní podmínka pro správné provedení Boží zakázky, které měl tento člověk sloužit, pod zřetelně znatelným vedením jeho nesmrtelné duše. Teprve uprostřed jeho dlouhého života se nesmrtelná duše tohoto člověka odhalila tím, že ona na základě její moci v působení na lidskou tělesnost vedla jeho ruku k tahům písma. Neobyčejná rozmluva ve dvou se

potom rozvíjela mezi rozumově přemýšlejícím, rozumným člověkem a jeho nesmrtelnou duší, působící pod jiným Božím zákonem. Tento člověk pokládal svou písemně ho oslovující vlastní nesmrtelnou duši, s kterou se pro něho překvapujícím způsobem nepřetržitě dorozumíval, za cizí duchovní bytost.
Během čtyřiceti let se dorozumívala nesmrtelná duše tohoto člověka s ním, čímž chtěl Pán, dnes od Boží víry odpadlému velkému množství lidí, kteří žijí přizpůsobeni jen svému pozemskému zájmu, dát nezvratné, pevně založené, rozsáhlé poučení o jejich nevědomosti, kterou uniká blaho jejich nesmrtelné duše jejich pozornosti.
V den soudu nad lidmi by mělo být zřejmé, která duše se stala pro Boha zralá pro předurčené vysvobození na novou zemi, která je v písmu Svatém označovaná jako vyvolenému člověku předurčený nový Jeruzalém.
Po uskutečnění ohlášeného soudu duší během předpovězeného posledního sedmého časového období by mělo být zjevné, která nesmrtelná duše pozemský svět tak dalece v sobě překonala, aby byla schopná k vytržení na jiný, vyššímu zákonu přizpůsobený pozemský svět. Jen málo lidí dnes ví o tomto Božím zákonu vytržení vyvolených nesmrtelných duší pro jejich přijetí na připravený, vyššímu zákonu Stvoření podřízený, pozemský svět. Před zraky všech chce Pán proto vidět odhaleno, co bylo dosud jen málo vyvolenými lidmi poznáno jako utajovaná znalost a kteří se snažili zvláštním způsobem výkladu své bližní vychovávat, aby žili více pro blaho jejich nesmrtelné duše, než pro přání a požitky jejich pozemské smrtelné poloviny. Marně se často snažili vysvětlit bližním mocné zákony Stvoření, pod které bylo Stvořitelem toto pozemské lidstvo dáno, neboť od víry v Boha odpadlí lidé zamítli jejich obezřetné poučování a varování, zatímco se oni s plnými silami důrazně sebevědomě odvolávali na jejich uspořádaně pracující pozemský rozum. Marné bylo proto snažení vyvolených Božích služebníků, ujasnit omyly těchto silně bojujících bezvěrců, protože nikdo nedisponoval mocí, lidskou nevědomost o vlastní, v nich žijící duši a jejich Bohem danou možnost vysvobození na jiný, vyšší pozemský svět, nezvratně dokázat skutečnost jejich vlastní nesmrtelné duše, jak by bylo žádoucí pro obrácení a vysvobození mnoha ještě bloudících lidí.
K tomuto účelu bylo vytvořeno Pánem vysvětlující písemné dílo velkým masám ochotných, ale nevědomým dnešním, od víry v

Boha odpadlým lidem, kterým Pán dává důsledné a nezvratné poučení o skutečnosti, že v člověku žije nesmrtelná duše. Poté co tuto skutečnost nebylo možno vzít ze světa, disponoval Pán duchovními životy mnohých, vážných, vědecky vzdělaných lidí a ovlivňovanil je, aby psali knihy přes jimi pozorované mimořádné, z nadpřirozené sféry pocházející vlivy, které prokazatelně nevznikly ze síly lidského rozumu.
Tímto způsobem Bůh neustále poučoval nevěřící lidí o skutečnosti, že v nich žije nesmrtelná duše a ovlivňuje je po celý pozemský život, aniž by to tušili.
Ke všem ostatním poučením Božích vážných badatelů o skutečnosti málo znatelné nesmrtelné duše připojuje Bůh dnes, od něho předurčený, životopis člověka, který vyrostl bez víry v Boha mezi bližními, kteří ho nechali bez výchovy církve Krista, protože ji nepovažovali za příliš cennou. Úplně odkázaný sám na sebe se pokoušel tento člověk, již dříve v době mládí vyzkoumat hádanku svého lidského bytí tím, že se před lidmi svého okolí uzavřel.
Před zraky všech je život tohoto člověka již odhalen knihou, kterou mu Bůh přikázal napsat. Pro všechny v podobné nevědomé duševní situaci jsoucí lidi bylo Bohem předurčeno toto poučení o mocném zásahu do již uzrálé nesmrtelné duše jednoduchého člověka se zdravě vyškoleným rozumovým životem, jako příklad.
Jasné je ze zkušeností, které tento člověk udělal s jeho s Bohem spojeným spolupůsobením s jeho nesmrtelnou duší patrno, že jeho nesmrtelná duše je do sebe uzavřená, ochotná, nadaná, před Bohem hluboce uctivá, poslušná Bohu sloužící bytost, která pomocí přiměřeného osvícení od Boha, disponuje schopnostmi, jaké od ní vedení pozemšťané nevlastní. Bůh pověřil tohoto člověka obsáhlé zkušenosti a jím obdržená poučení, která mu jeho nesmrtelná duše poskytla, svědomitě sepsat a opatrně uložit. Tímto způsobem vznikly v období čtyřiceti let svědomitě napsané rozmluvy mezi zdravým, mocně přemýšlejícím pozemšťanem s jeho hlídající, od Boha osvícenou poslušně sloužící a Pána uctivající nesmrtelnou duší. Během této obsažné rozmluvy ve dvou mezi Bohu sloužící nesmrtelnou duší a jí příslušujícím pozemšťanem dával Boží duch, ke kterému se tato duše připojila, poučení o velkém tajemství člověka, ve kterém žije nesmrtelná duše.
V dnešní době, ve které je před zraky všech patrná lidská bezbož-

nost a která dosahuje hrozných rozměrů, je jen ještě málo lidí, kteří bojují přesvědčeni o své odpovědnosti před Bohem pro potřeby lidské nesmrtelné duše. Budou od mocenských skupin ovládajících nynější život národů a zápasícími lidmi bojujícími o svou pozemskou existenci překřičeni a zobrazeni jako směšní blouznivci a pokud možno zcela vyloučeni ze života.

Pro tento čas, kdy je stále víc ze života pozemšťanů vylučována víra v Boha je vytvořeno toto písemné dílo, které Bůh vložil do ruky jemu sloužícímu člověku. Dosažen je dnes zápis všeho, co Boží duch tímto lidským nástrojem, který poslušně a neochvějně statečně sloužil a jasně a zajištěně napsal a co drží ve své úschově.

Nikdo neobdržel dosud právo, vystupovat jako vlastník, nyní v ruce tohoto člověka ležící, jemu Bohem svěřené, rozsáhlé písemné dílo, neboť Bůh se vyvaroval toto jedinečné, od Boha v písmu Svatém názorně obrazným způsobem oznamované dílo proto předat nepřipraveným lidem.

Poslušně a mlčenlivě přijal tento Bohu sloužící člověk každé jemu Bohem dodávané slovo a poslušně a mlčenlivě předával jen ty zápisy na bližní, které Bůh pro taková vydání určoval. Indiskrétní, nepostačující odsuzování tohoto pro lidský rozum nepochopitelného Božího zásahu do lidského života se Boží duch vyvaroval tím, že toto ve Svatém písmu ohlášené dílo Bůh položil do ruky člověku, který to pomocí své od Boha dané zvláštní výchovy dokázal energicky uchránit před nerozvážným, indiskrétním, nedostatečným posuzováním. Rozhodně a před Bohem uctivě a poslušně uschoval tento člověk Bohem svěřené písemné dílo tak dlouho, než mu Bůh sám dal pokyn, aby je opatrně a pomalu dával bližním na vědomí. Jen na základě jeho uzavřené povahy a jeho neochvějné poslušnosti k Bohu bylo možné, že tento sám stojící člověk dokázal sebrat sílu a trpělivost, toto jemu od Boha dané písemné dílo během čtyřiceti let tiše a zajištěně uschovat.

Teprve dnes povolil Bůh toto písemné dílo dát k nahlédnutí všem lidem, protože Bůh teprve dnes zřetelně vyjasnil, že toto písemné dílo již ohlásil ve Zjevení, daném učedníku Janovi.

Raphael, Pánův Anděl svědecky dokazuje své poslání během tisíciletí

Před dvěma tisíci lety byl učedník Jan Božím duchem uchopen, aby jako nástroj sloužil pro písemné uložení jednoho Božího Zjevení.
Tajuplně bylo toto Boží Zjevení zprostředkováno, protože Bůh chtěl od křesťanské víry k dnešnímu konci času odpadlému množství lidí před zraky ukázat, jak pozemšťan může od Boha obdržet svědectví, které neomylně přesně před zraky staví, co k Bohu uctiví lidé odedávna vypověděli o všemohoucnosti, vševědoucnosti a všudypřítomnosti Boží.
Odedávna dával Bůh lidem svědectví o své všemohoucnosti, aby na to jakákoli vyznání mohla odkázat jako na jisté podklady pro jejich zvěstování na svědectví daná od Boha.
Jen na základě takovýchto od Boha o jeho všemohoucnosti daných svědectví bylo možné, že víra, jakou si lidé odedávna postavili, mohla přetrvat tisíciletí. Před zraky všech leží Janův zápis ještě dnes otevřený, poněvadž Boží duch hlídá a chrání tuto knihu uplynulých dva tisíce roků, neboť obsahuje důležité zvěstování, které bylo předurčeno pro dnešní poslední ze sedmi předpovídaných časových úseků.
V daném záhadném Zjevení učedníku Janovi je předpovězeno názorným způsobem, co se v dnešním konci času má vyplnit.
Tím se Pán vskutku prokazuje jako «věrný svědek», jak to prorokuje v tomto tajemném Zjevení, daném učedníku Janovi. Názornou formou bylo učedníku Janovi před zraky uvedeno, co se dnešní člověk má dozvědět. Opatrnou a neprůhlednou obrazovou řečí bylo oznámeno, že mocný anděl sestoupí z nebe na zemi, co se teď ve skutečnosti stalo tím, že já, Raphael, anděl Páně, se projevuji uvnitř duše dnes žijícího člověka. Také bylo ve zprostředkovaném tajemném Zjevení učedníku Janovi oznámeno, že tento z nebe sestoupivší anděl drží ve své ruce otevřenou knížečku, ve které přináší radostné poselství obyvatelům země. V tomto před dvěma tisíci lety napsaném oznámení je přesně předpovězeno, co se k dnešnímu času jako jasně kontrolovatelná skutečná událost odehrála tím, že já, Raphael, anděl Páně, předal před očima mnoha pozorovatelů naprosto srozumitelné písemné Boží Zjevení, do kterého mohl každý člověk

nahlédnout a ve kterém oznámil nový Jeruzalém jako radostné poselství pro budoucnost lidstva.
Toto dnes ode mne předané písemné dílo by mělo být označeno za Boží Zjevení určené jako radostné poselství pro všechny národy země.
Tak to je napsáno na samém začátku tohoto dnes ode mne doručeného Božího Zjevení: «Mé slovo mají slyšet všechny národy Země, říká Pán.»
Když se učedník Jan díval na tuto obraznou událost, nemohl jí porozumět, neboť on se měl uskutečnit jako mocné svědectví o vševědoucnosti a všudypřítomnosti a všemohoucnosti Boží teprve k dnešnímu konci času, skutečně kontrolovatelným pozemským procesem jako nezvratné proroctví Boží tím, že já Raphael, anděl Páně, jsem předal mně sloužícímu pozemšťanu Boží Zjevení. Z nebeského světa viděl učedník Jan k němu sestoupit mocného anděla, který mu předal otevřenou knížku a já jsem skutečně z nebeského světa sestoupil na zemi a vložil mně sloužícímu člověku do ruky Boží Zjevení. Toto Boží poselství bylo otevřeno, protože já jsem je písemně předal a každý člověk mohl ihned do něho nahlédnout. V popisované události Zjevení učedníka Jana vyzval z nebe sestoupivší mocný anděl učedníka, aby otevřenou knížku snědl, čím bylo vyjádřeno, že jemu sloužící pozemšťan si od něho předané nebeské poselství má zcela přivlastnit, neboť je velmi důležité. Z nebe sestoupivší anděl také vysvětloval učedníku Janovi, že tato spolknutá knížka bude v jeho ústech chutnat jako med, zatím co v jeho břiše mu bude dělat hodně potíže.
Chci ukázat, jako Boží duch před dvěma tisíciletími postavil názorné podobenství, které nikdo v jeho skutečném, mu od Boha zřetelně daném smyslu, nedokázal rozluštit.
Tato názorně zobrazená událost zůstala během dvou tisíciletí nepřístupná. Všechno rozumné přemýšlení silných, myšlenkami Bohu blízkých znalců, nemohlo pomoci nalézti skutečné řešení tohoto nepřístupného místa v tajemném Zjevení daném učedníku Janovi.
Bůh uzavřel tajemství tohoto jasně a názorně učedníkem Janem napsaného děje až do dnešního času.
Přesně k závěru dnešního dvoutisíciletého křesťanského období použil Boží duch pracovní schopnost jednoho člověka pro to, aby tento neobjasněný děj vysvětlil.

Nezvratným způsobem vysvětlil Boží duch průběh dnešního času tím, že nechal člověka sloužícímu jemu jako píšící nástroj během jeho zaměstnání přesně rozvést, co uvnitř tohoto obrazného vylíčení předpověděl.
Tento člověk se udivený díval na slova diktovaná mu Božím duchem, protože jasně poznal, že jeho vyvolení, aby sloužil jako píšící nástroj Božího ducha, bylo Bohem předpovězeno již před dvěma tisíciletími.
Chtěl jsem ukázat, jak z Božího ducha pocházející náboženství nejsou založena na pozemském zákoně času a prostoru. Jasně jsem nyní ukázal, jak před dvěma tisíciletími Boží duch popsal pozemský děj, který nyní žijící člověk ve skutečnosti provedl.
Tento prorocký obrazný děj se dnes stal skutečnosti a během mého předávání Božího Zjevení na mně sloužící lidský nástroj on poznal jeho Boží původ a byl překvapený, že se mu dostalo tak vysoké Boží pocty.
Ale když tento člověk od anděla převzaté Boží Zjevení, vystrašený, opatrně předal zástupcům církve Krista byl duchovními chladně a posměšně odsouzen a byla mu jeho činnost zakazována a on přestal věřit v ochranu duchovních církve Krista a stáhl se zpět, aby během svého osamělého života dále sloužil svému mocnému dárci.
Pán mocně dosvědčuje dnešní předání písemného díla, které učedník Jan ohlásil v Bohem zprostředkovaném tajemném Zjevení.
Před dvěma tisíciletími ukázal stejný anděl učedníku Janovi obrazně událost, kterou dnes Bohu sloužící člověk ve skutečnosti zažil.
Brzy bude za námi poslední čas ohlašovaný učedníkem Janem, proto by měla být lidská pozornost upoutána na dnešní skutečnost, kterou učedník Jan již předpověděl.
V zřetelně učedníkem Janem popisované události, «jak on viděl z nebe sestupujícího mocného anděla, který v ruce drží otevřenou knížku, kterou jemu, učedníku Janovi, přináší», byl jasnými slovy předpovězen jev, který se v dnešním čase odehrál před zrakem mnoha zkoumavých vážných lidí.
Stručně řečeno, pro společnou práci učedníka Jana s tímto dnes Bohu sloužícím člověkem vložil inspirující anděl učedníku Janovi tato slova: «Ty musíš ještě jednou prorokovat.»
K dnešnímu času inspiroval tento mocný anděl jednoho pozemšťana a vyškolil ho k spolehlivému nástroji, kterým shodně s Božím plánem, mohl ještě jednou prorokovat.

Inhaltverzeichnis

Předmluva Archanděla 3
Bůh míří svým slovem na dnešní lidstvo 5
Jak Bůh svůj nástroj vychovával, ochraňoval a dosvědčoval 9
Bůh splňuje svou věštbu a ukazuje její smysl 12
Spolupráce Božího ducha s vyvoleným člověkem 15
Anděl Pána představuje svou úlohu a ohlašuje její cíl 18
Tajemství nesmrtelné duše a její působení 23
Svědectví o vykoupení nesmrtelné duše v mnoha pozemských životech 26
Spasitelův příklad a učení ukazuje opravdové poslání nesmrtelné duše 30
Boží duchovní svět nepodléhá zákonu prostoru a času 36
Duch Boží svědčí za pravdivost svého zákroku významnými sny nic netušících lidí 39
Lidská dvojdílnost názorně dokázaná událostmi ve snu 42
Bůh vyjasňuje jak bude soudit 47
I přes zmatený čas a chaos je podle Božího plánu připravován «Nový Jeruzalém» 52
Bůh odevzdává lidem jako poslední varování k poučení výborně vytvořené písemné dílo 55
Raphael, Pánův Anděl svědecky dokazuje své poslání během tisíciletí 63